

Urejuje uredniški odbor — Odgovorni urednik
Tone Maslo — Tiska Celjska tiskarna
Uredništvo in uprava: Celje, Titov trg 3 —
Pisni predal 123 — Telefon: uredništvo
24-23, uprava 25-23 — Tek. rač. 620-305-T-1-266
pri Mestni hranilnici v Celju — Letna na-
ročnina 500, polletna 250, četrtletna 125 din
— Izhaja vsak petek — Poštnina plačana
v gotovini — Rokopisov ne vračamo.

Rentabilnost kmetijskih gospodarstev je v prvi vrsti odvisna od arondacije

ZASTOPNIKI KMETIJSKIH GOSPO DARSTEV CELJSKEGA OKRAJA SO SE ZBRALI V SENTJURJU

Na pobudo okrajnega ljudskega odbora v Celju je bilo v sredini minulega tedna v Kmetijski šoli v Sentjurju posvetovanje direktorjev kmetijskih gospodarstev ter upravnikov združenih ekonomij celjskega okraja. Med gosti so se posvetovanja udeležili tudi sekretar Okrajnega komiteja Zveze komunistov v Celju FRANC SIMONIC, nadalje podpredsednik Okrajnega ljudskega odbora Celje MIRAN CVENK, član predsedstva Okrajne zadrzne zveze v Celju ERNEST ŽVAR in drugi.

V prvi točki dnevnega reda je inž. DOLFE CIZEJ analiziral finančno proizvodne plane kmetijskih gospodarstev. V tem je zlasti opozoril na nekatere napake pri njihovem sestavljanju, hkrati pa jih primerjal med seboj. Ta analiza ter poznejša razprava sta potrdili, da morajo kmetijska gospodarstva z došti večjo pozornostjo sestavljati letne finančne proizvodne plane, ne samo zaradi nekega sistematičnega dela na go-

spodarstvu samem, temveč tudi zato, da ob koncu gospodarskega leta primerjajo proizvodne uspehe s plani in tako ugotovijo uspehe, pa tudi pomanjkljivosti pri delu.

V nadaljevanju so udeleženci posvetovanja razpravljali o nekaterih tekočih problemih kmetijskih gospodarstev in združenih ekonomij. V glavnem so se v tem delu razprave prepletale zahteve po arondaciji posestev in v tem po težnji za rentabilno poslovanje kmetijskih gospodarstev. Razen tega je razprava še pokazala, da bodo morala vodstva kmetijskih gospodarstev čim prej urediti zemljiško posestna stanja, saj, kakor je pokazal primer Kmetijskega gospodarstva Arja vas, so ta stanja zelo neurejena.

V razpravi, kako izvesti arondacijo posestev, je zlasti tov. SIMONIC opozoril zastopnike kmetijskih gospodarstev, da naj se pri tem delu v prvi vrsti obračajo na pomoč lokalnih, ozi-

roma občinskih političnih organizacij. Glede na to, da ni računati na prisilno arondacijo, preostane le pot političnega prepričevanja in medsebojnih dogovorov. Zlasti politične organizacije so pri tem dolžne pojasnjevati kmetovalcem, da so tudi oni, kot člani Socialistične zveze, dolžni pomagati pri krepitvi socialističnih kmetijskih gospodarstev. In ker zavisi bodoče rentabilno poslovanje kmetijskih gospodarstev v prvi vrsti od arondacije posestev, bi bilo prav, da kolektivni kmetijskih gospodarstev ter politične organizacije prepričajo posamezne kmetovalce o nujnosti prostovoljne zamenjave parcel.

V razpravi so nadalje težko odjeknile besede, da mnogi občinski ljudski odbori izkoriščajo parcele kmetijskih gospodarstev za zamenjave z zasebnimi lastniki, pa tudi za zamenjave s cerkvenimi organizacijami. V praksi se je uveljavilo težko razumljivo dejstvo, zlasti spričo perspektive socialističnih kmetijskih gospodarstev, da ljudski odbori segajo po parcelah kmetijskih gospodarstev in jih dajejo v zameno za odvzeto zemljo zasebnikom in drugim. Če bi s takšno prakso nadaljevali, potem v bodočnosti ne bomo mogli več govoriti o krepitvi socialističnih kmetijskih gospodarstev, marveč ravno nasprotno, o njihovi likvidaciji. Spričo teh ugotovitev, so udeleženci posvetovanja sprejeli sklep, da takšnih zamenjav na račun posestev kmetijskih gospodarstev, ne bodo več dovoljevali.

V drugem delu posvetovanja so si zastopniki kmetijskih gospodarstev ogledali posestvo v Sentjurju. Nato pa je inž. Bogdan Ferlic govoril o uvedbi kolobarja, inž. Cizej pa o krmni bazi posestev.

Osrednja športna prireditev minule nedelje v Celju je bil tradicionalni dvoboj moških atletskih reprezentanc Slovenije in Hrvaške. Letošnje medrepubliško srečanje najboljših atletov Slovenije in Hrvaške je bilo posvečeno spominu predvojnega državnega atletskega reprezentanta in padlega komandanta I. bataljona Cankarjeve brigade v narodnoosvobodilni vojni FERDA SKOKA. Zato je bila v uvodu tekmovalca kratka spominna svečanost, na kateri je prof. Karel Jug orisal lik padlega junaka, kapetana obeh republiških reprezentanc pa sta izročila materi in sestri, padlega atleta dva lepa šopka cvetic. — Na sliki: kapetan slovenske atletske reprezentance Stanko Loriger izroča cvetlice materi Ferda Skoka.

Priprave za gradnjo mostu čez Savinjo v polnem teku

Celjani so priča živahnemu vrvežu na gradbišču novega cestnega mostu na ovinku Savinje na Bregu. V strugi so že postavljeni betonski pomožni oporniki, ki bodo nosili težko železno konstrukcijo opažev za nadaljnjo gradnjo betonskega mostu, ki bo, po načrtih sodeč, eden izmed najlepših pri nas. Na levem bregu Savinje do železniške postaje že podirajo stavbo, da bi očistili prostor za novo široko cesto, ki bo kot podaljšek Ulice XIV. divizije vezala nov most s središčem mesta. Na desnem bregu Savinje bosta žrtvovani dve stari hiši za novo cesto, ki bo peljala med bivšo železniško progo in hišami na Bregu tik ob regulirani Savinji.

Se nekaj besed o mostu samem: Ze vitka betonska nosilca bodoče mostne konstrukcije kaže elegantno linijo mostu. Enako elegantna, zato pa nič manj odurna od dosedanjih kolosov, bo tudi konstrukcija cestišča. Konstrukcija

se bo od obrežnih opornikov polagoma bočila na opornika, ki stojita v vodi, med tema dvema pa bo razpet dolg, eleganten lok.

Sirina mostu bo 15 metrov. Imel bo pločnike za pešce, kolesarski stezi in 7 metrov široko cestišče za vozila. Ograja bo železna, razsvetljava na visokih železnih stebrih, skratka izredno lepa gradbena ustvaritev.

Podjetje »Beton«, ki se je na natečaju pokazalo s svojim predračunom kot najcenejše in najbolj sposobno za izvršitev te naloge, je od Republiške uprave za ceste dobilo naročila za gradnjo mostu. Rok, ki je za dokončno izgradnjo mostu predviden, je za naše gradbene pojme, vsaj one v preteklosti, silno kratak. Most bo zgrajen v nepolnih treh mesecih. Podjetje »Beton« bo z izgradnjo tega objekta pokazalo spet svojo sposobnost za izvršitev izredno težkih in zahtevnih nalog. Celje pa bo dobilo most, kakršnen mu pripada, saj so dosedanje mostovne »kreature« daleč zaostajale za urejenostjo ostalih javnih objektov v mestu.

S SEJE UPRAVNEGA ODBORA TRGOVINSKE ZBORNICE V CELJU

Seminarji za člane delavskih svetov in upravnih odborov

PRESKRBA Z MLEVSKIMI IZDELKI JE ZADOVOLJIVA. — V CELJU NAJ BI USTANOVLILI GOSPODARSKO POSVETOVALNICO. — PRODAJNE CENE MESU NAJ BI ZNIZALI. — NEVARNOST, DA OSTANE CELJE BREZ PASTERILIZIRANEGA MLEKA.

Pod predsedstvom tov. Marijana Učarkarja so se v torek zbrali na tretji redni seji člani upravnega odbora Trgovinske zbornice v Celju. Dnevni red je bil prav obširen pa tudi aktualen.

saj so morali člani reševati vrsto perečih zadev.

Ze v prvi točki dnevnega reda — poročilo o sklepih predsedstva, ki jih je bilo treba potrditi, je bilo precej govora. Med drugim namreč predlaga predsedstvo zbornice, da se v novembru pričnejo seminarji za člane delavskih svetov in upravnih odborov. Programe že sestavljajo, in to v povezavi s komisijo za družbeno upravljanje pri okrajnem odboru SZDL. Seminarji ne bodo imeli strogo strokovnega značaja, pač pa bo podajanje snovi preprostejše, dojemljivo za vsakega. Obravnava pa bodo vlogi DS in UO ter direktorjev v podjetjih, tarifni sistem, tehniko poslovanja, ekonomiko podjetij, pravne predpise in drugo.

Kež zaradi pomanjkanja strokovnjakov ni mogoče ustanoviti revizijskega zavoda, predlaga predsedstvo, da se ustanovi gospodarska posvetovalnica. Ta bi dajala nasvete glede organizacije blagovnega prometa in drugo. Upravni odbor je ta predlog odobril. Prav tako so bili prisotni mnenja, da naj bi se natečaj za izdelavo predlogov za plačni sistem v trgovini razpisal v okviru republiške trgovinske zbornice, kar bi brez dvoma imelo za posledico večjo udeležbo in sodelovanje pri predlogih.

V nadaljevanju se je poročal predsednik odbora za organizacijo tržišča tov. Uranjek. Poudaril je, da je preskrba z mlevskimi izdelki zadovoljiva. Prav tako je urejeno za kurjavo ter po njegovih zagotovilih ne bo neprijetnosti s tem predmetom. Zaenkrat je še kritična preskrba z zelenjavo, vendar ka-

že, da se bo to vprašanje uredilo. Podjetje Mesnina že tedensko prodaja na trgu ribe. Tov. Uranjek je med drugim omenil tudi vprašanje odkupa živine, preskrbo z mlekom ter namensko uporabo poslovnih lokalov, kar prihaja v poštev predvsem v novograjenih naseljih.

O vseh teh vprašanjih se je razvila prav obširna razprava, posebno še v zadevi odkupa živine ter o preskrbi z mlekom. V splošnem je prevladovalo mnenje, da je treba dogovarjanje cen pri odkupu živine ukiniti, ker ne odgovarja tržnim pogojem. Z znižanjem faktorja za izvoz živine se je ponudba precej povečala, kar da misliti, da se bodo odkupne cene znižale ter zato nima pomena držati se kruto dogovorjenih cen. Prav zato je treba cene sprostiti. Govora je bilo tudi, da sam način odkupa še vedno ne gre tako, kot je treba. Tu so mišljena podjetja iz drugih okrajev, ki odkupujejo živino na sejmih direktno od proizvajalcev, namesto od kmetijskih zadrug. Zato bo sklican poseben sestanek z mesnimi podjetji in zadrugami, da bi se doobra pogovorili o načinu in stanju odkupa. Po tako ugodni situaciji z živino, kot so pač pripovedovali na seji, bi bilo pričakovati, da se bodo znižale tudi prodajne cene mesa.

Zelo pa je pereče stanje v preskrbi z mlekom. Celjsko podjetje ima zelo zastarele strojne park ter je pričakovati vsak čas, da bo moralo podjetje ustaviti dobavo mleka zaradi slabega stroja za pasterilizacijo. Stanje je tako problematično, da je potrebna takojšnja rešitev, ker že obstaja resna nevarnost, da ostane Celje brez pasteriliziranega mleka. V podjetju tudi letos računajo na planirane izgube, saj so odkupne cene višje kot pa prodajne.

Člani upravnega odbora so bili mnenja, da je treba vprašanje mlekarne reševati vzporedno s stanjem celjskih pekarn in mesnih obratov, ki so prav tako v nezadovoljivem stanju. Osvoben je bil predlog, da se skliče skupna konferenca trgovinske zbornice, obrtne zbornice ter okrajne zadrzne zveze, na kateri naj se vsi ti problemi preskrbe temeljito proučijo ter sestavijo predlogi za rešitev.

Ob koncu seje so še obravnavali osnutek zakona o gospodarskih zbornicah, o čemer je poročal tajnik zbornice tov. Risto Gajšek, ter predlagali pet članov v komisijo za blagovni promet pri OLO Celje. (t)

Nova stanovanjska stavba v Razlagovi ulici

V Razlagovi ulici, med poslopjem bivšega Doma OF in hišo fotografskega mojstra »Pelikana« so pred kratkim začeti kopati temelje za novo stanovanjsko zgradbo. Investitor te stavbe je železnica, ki stavbo gradi v lastni režiji, saj jo gradi gradbeni oddelek podjetja za vdrževanje prog.

Bodoča stavba, ki bo zapirala enega izmed praznih prostorov v Razlagovi ulici, bo imela šest stanovanj in bo zgrajena v dveh nadstropjih.

Kmetijsko gospodarstvo Lava za celjski živilski trg

V težnji, da bi čimbolj založil celjski živilski trg z zelenjavo, je kolektiv Kmetijskega gospodarstva na Lavi pri Celju v letošnjem letu povsem preusmeril svojo proizvodnjo in dal glavni poudarek vrtnarstvu. Ta skrb se je pokazala tudi v proizvodnih uspehih, saj

je samo vrtnarstvo v prvem polletju letošnjega leta za skoraj 100 % povečalo svoj donos napram istemu razdobju v lanskem letu.

Hvalevredni so tudi načrti kolektiva Kmetijskega gospodarstva na Lavi za prihodnje obdobje. Tako bo Lava že v kratkem začela s prodajo živih piščancev. Le-te bodo na celjski trg prinašali v sredo in soboto. Razen piščancev, ki jih bodo gospodinjice po zmernih cenah plačevale glede na težo, pa bo kmetijsko gospodarstvo v kratkem dostavilo tudi večjo količino živih krapov, ki jih gojijo v ribniku na Prešniku. Računajo da bodo v letošnjem letu lahko dali na trg okoli 2000 kg krapov. Vsekakor pa je za celjske gospodinjice zelo razveseljiva vest, da bo kmetijsko gospodarstvo zalagalo celjski trg s solato tudi v zimskih mesecih. Tako bo endivje solate dovolj do sredine januarja; kolektiv gospodarstva pa si obeta, da bo uspel zalagati trg s solato tudi v poznejših kritičnih mesecih, tako v drugi polovici januarja, nadalje v februarju itd.

V Slov. Konjicah se pripravljajo na kmečki praznik

Kmetijska zadruga v Slov. Konjicah namerava prirediti dne 8. in 9. septembra kmečki praznik. K sodelovanju bo povabila tudi ostale zadrge konjiške občine. Prvi dan bo v Konjicah živinorejska razstava. Zvečer bo v kulturnem domu igra ali kakšna druga prireditev, mladi zadržniki pa bodo gotovo prižgali kresove po okoliških hribih. Drugi dan bodo priredili po-

vorko, v kateri naj bi bil prikazan napredek v kmetijstvu na področju občine. Kot pri ostalih prireditvah ob tem prazniku, bo tudi tu imela kmečka mladina, ki je vključena v aktiv mladih zadržnikov, zelo važno vlogo. Seveda pa je poleg tega dela predvidenih tudi več zabavnih točk, med njimi srečolov, domači godci in podobno.

Večina ulic in trgov v Celju je lepo prenovljenih. Sredi mesta je zaenkrat ohranil stari videz — neurejeno cestišče in pločniki — le še Tomšičev trg, ki sodi k zaključni celoti ožjega središča. No, tudi gornji del Stanetove ulice še čaka rekonstruktorjev. Izboljšave na obeh krajih bi nedvomno prispevale k večji udobnosti prometa in lepšemu videzu mesta

pregled po

Zakaj zadnje čase toliko prometnih nesreč?

V dobi hladne vojne, še bolj pa v času, ko je šla hladna vojna proti svojemu koncu in v zadnjih mesecih, ko se kažejo na obzorju novi časi v sporazumevanju na svetu, se je mnogo govorilo in se še govori o trgovini med Vzhodom in Zahodom, o embargu, ki ga je treba spremeniti, o gospodarskem približevanju, ki da je nekako lažje kot politično, včasih celo lažje kot zblíževanje v kulturi. Navedimo torej nekaj dejstev, ki pridejo v poštev v tej tako svetovno pomembni operaciji, kot je trgovina med Vzhodom in Zahodom.

Letošnjo pomlad je v Zenevi zasedala evropska gospodarska komisija OZN, edini gospodarski organ, v katerem sta Vzhod in Zahod v miru združena, v katerem sedi vsa Evropa od Irske do Uralske. SZ je v tej komisiji naredila nekaj korakov, ki so v skladu s klimo in linijo koeksistenčne politike. Pravzaprav je klima ironično nadahnjena beseda, kajti sovjetske korake so reacionarno nastrojeni zastopniki Zahoda presojali kot ofenzivno rublja na Blížnjem in Srednjem Vzhodu, združeno s sovjetsko željo, da navežejo in pogloble gospodarske stike tudi z Zahodno Evropo. Posebno je šla na živce Zahodni Nemčiji, ki ima svoje račune z Vzhodom in Zahodom.

Gospodarska je bila nedvomno pot sovjetskega »atomskega« ministra Malenkova v Anglijo. Bulganin in Hruščev sta v Londonu precej govorila o trgovini. Kako tudi ne, saj je Anglija država, ki v veliki meri živi od trgovine že iz časov Elizabete in Bacona Verulamskega. Istočasno se je v Moskvi zadrževala francoska gospodarska delegacija in s tem podprla Molletovo iniciativo za novo politiko v NATO. Zahodna Nemčija pa se je uprla tem zvezam, Zorin, eden najposposobnejših sovjetskih diplomatov, ni pritisnil na kljuko nemškega gospodarskega ministra. Razume se, zakaj. Nemci so pri tem bolj papeški kot washingtonski papež sam.

Kajti vzrok, da trgovina med Vzhodom in Zahodom ne steče, kakor bi narokovala potreba, je v Ameriki, ki je v šoku korejske vojne sestavila listo embarga, s katerim bi bilo onemogočeno v vzhodne države pošiljati strateško blago. Tak embargo še nikoli ni uspel, razen če je možna neprodušna blokada. Nasproti SZ toliko bolj, ker se je v 30 letih razvila v tako ekonomsko silo, da se s svojimi zavezniki vred lahko kosa z ameriško in evropsko. Pravzaprav je torej šlo za konkurenco med obema rivaloma, šlo je za gospodarsko hladno vojno. ZDA se ni posrečilo, da bi jarem embarga nataknila vsem svojim trabantom, najmanj pa Angliji, ki si je v trgovini s SZ popravljala trgovinski deficit, izviračoč iz embarga v jugovzhodni Aziji in na Blížnjem Vzhodu. So pa tudi v ZDA mrzli računari, ki so si že zdavnaj na jasnem, da embargo ZDA ni prinesel kaj prida gospodarske, a kaj šele politične koristi. Če je SZ velesila, s katero je treba računati, je pač treba z njo tudi trgovati. V svetovni trgovini stoji SZ danes že na šestem mestu, kar je za državo, ki se je industrializirala v nekaj desetletjih, izredno hiter vzpon.

Zahodni ekonomisti trdijo med drugim, da je »new look« (novi nazori) sovjetske politike v zvezi s sovjetskim gospodarstvom, ne samo z neko načelno politiko. V zadnjem letu je izvoz SZ neverjetno zrasel, Anglija pa je med zahodnimi državami tista, ki s SZ največ kupčuje, takoj za njo pa so Holandi. Po l. 1953 se po sovjetskih podatkih trgovina z zahodnimi državami vedno bolj razvija, računajo pa z raven tudi kupčijske posle Čehoslovaške in Poljske. Evropska gospodarska komisija v Zenevi je o tem mnogo razpravljala.

Ni čuda, če se tudi v Nemčiji vedno bolj oglašajo tisti, ki so proti ameriški trgovinski zapori. Ne iz kakih idealnih čustev, marveč iz »svetega« egoizma, ki žene gospodarsko dejavnost. Ti nemški ekonomisti z zavistjo gledajo ZDA, ki jim je svet »odprt«, na Anglijo, ki ima vendar svoj Commonwealth, na Francijo, medtem ko Nemčija sredi Evrope skoraj mora s svojimi proizvodi na celinski vzhodni trg. Dostoj se jim iz sleherne krize pomagali Amerikanci, nimajo pa jamstva, da bo vedno tako. Zato opozarjajo Adenauerjevo vlado na sovjetska naročila, ki jih Rusi prišepetavajo in na ta način vendarle tudi v Nemčiji podirajo nenaravne blokavske meje. Ti nemški ekonomisti opozarjajo tudi na politični pomen trgovine z Vzhodom, češ, čim več bomo izvozili v vzhodni blok, tembolj bomo za vzhodni blok interesantni.

Vsekakor je rahljanje embarga, o katerem se je v zvezi z »novo politiko« največ govorilo v Londonu ob ruskem obisku, eno izmed sredstev, s katerim si utira pot politika vzajemne pomoči med narodi, podpiranja manj razvitih držav, pa tudi nevmešavanja v notranje zadeve drugih držav po načelu *trad not aid* (delo ne pomoč). Stvar seveda ni preprosta, toda v ekonomiki in politiki, ki je samo izraz ekonomike, pravzaprav nobena stvar ni preprosta. Tudi zadnji veliki dogodki okoli Sueza to potrjujejo.

T. O.

Sedeli smo v sobi za malo okroglo mizo. Na stenh visijo zemljevidi Celja in okolice. Ponekod so zapičene vanje bučike z rdečimi, rumenimi in drugimi raznobarvnimi drobnimi papirnati krogi. Tu so označene vse prometne nesreče. Trčenja, smrti, materialna škoda.

Pogovarjamo se o prometu, ki se je zadnja leta močno razvil na vseh naših cestah. Posebno na cesti I. reda Celje—Ljubljana. Tu skozi vozi vsaki dve minuti avtomobil. Po najnovejših cestno-prometnih predpisih imajo na tej cesti prednost motorna vozila. Vozniki morajo upoštevati stanje ceste in prometa, prav tako pa tudi tehnično

stanje vozila in morajo biti sposobni, da ga večje upravljajo. Seveda, je nadaljeval nekdo, lahko vozijo po cesti I. reda tudi druga vozila, ki pa se morajo ravnati strogo po cestno-prometnih predpisih. Ker pa so tudi druge ceste precej obremenjene z motornimi vozili, morajo biti vozniki previdni, da ne pride do nesreč.

Lani je bilo 146 prometnih nesreč

Prometni miličnik pri svojem delu

Res, prometne nesreče. Zazrem se v velik zemljevid na steni. Medtem pripovedujejo: »Če pogledamo analizo prometnih nesreč, do katerih je prišlo v

letu 1955 v celjskem okraju, lahko ugotovimo, da je 70% teh vzrok nepoznavanje in neupoštevanje cestno-prometnih predpisov. Vseh nesreč je bilo lani 146. Pri tem je izgubilo življenje 11 ljudi, 38 jih je bilo teže, 34 pa lažje poškodovanih. Materialna škoda, ocenjena samo na motornih vozilih, je znašala 16 milijonov dinarjev, poleg tega pa so podjetja utrpela izgubo časa, ker so bila vozila dalj časa neuporabna. Pri tem je nastalo za 50 milijonov škode. Prav tako niso zajeti stroški Zavoda za socialno zavarovanje za ponesrečence.

Obmolknil je in jaz sem prenehal gledati na zemljevid. Bilo je še precej zgodaj zjutraj. Odpravljali smo se na pot. Spodaj, na dvorišču, je zahupal jeep.

Jeep Ljudske milice. Kontrola. Vozimo skozi mesto, mimo Glazije, na cesto I. reda. Prehitevamo pešce, kolesarje, motoriste in druga vozila. Brzina je zmerna. Ne mudi se nam nikamor. Pozor. Sirena je rezko zatulila in utihnila. Pred nama vozita vzporedno dva kolesarja, skoraj sedi ceste. Ko dvigne miličnik rdečo tablico, se ustavita. Vprašuje ju, zakaj vozita vzporedno. Razložijo jima, da tega ne bi smela, ker s tem ogrožata promet. Toda jaz mislim, da to tudi sama vesta. Ampak le zakaj potem ne upoštevata cestno-prometnih predpisov? In to na cesti I. reda.

Tako se konča vožnja, če voznik ne upošteva prometnih predpisov

V Mozirski občini primanjkuje zdravstvenega kadra

Na zadnji seji je Občinski ljudski odbor Mozirje razpravljal o problematiki zdravstva in zdravstvene službe na področju občine.

NESPOSOBNOST POSLOVODIJ — VZROK SLABEGA STANJA V OBRATNIH OBRATIH

Na seji Občinskega ljudskega odbora v Mozirju so prebrali poročilo komisije za potrditev zaključnih računov gospodarskih organizacij za leto 1955. Ugotovili, da je stanje v nekaterih obratnih podjetjih zelo neurejeno, posebno v gostinskih obratih, kjer se izgovarjajo, da je pavšalni predpis davka znatno previsok. Zelo slabo je poslovanje v gostišču »Rogatec« v Gornjem gradu, kjer je bilo 70.000 dinarjev primanjkljaja. Glavni vzrok takega stanja je nesposobnost poslovodje gostišča. Podoben primer je tudi v gostilni pri »Pošti«, kjer je sedaj prisilna uprava. Vzrok malomarnega poslovanja je zaradi neodgovornosti poslovodij, ponekod pa je tudi preveč gostinskega kadra.

Zelo slabo je poslovanje čevljarke delavnice v Gornjem gradu, kjer znaša izguba za leto 1955 kar 50.000 dinarjev. Stanje v vseh manjših obratnih obratih in delavnicah je zelo problematično. Pri tem je največ krivda nesposobnost poslovodij, ponekod pa je tako stanje tudi zaradi slabe discipline ter knjigovodstva.

Poročilo je sledila živahna razprava ter so sklenili, da bodo imenovali posebno komisijo. Ta bo ugotovila, zakaj je stanje v nekaterih podjetjih tako slabo. Odborniki so bili mnenja, da mora čimprej priti z delom knjigovodski center v Mozirju.

R. Z.

Na področju občine je zdravstveni dom v Nazarju, štiri splošne in zobne ambulante in zobotehnični laboratorij. Število ambulant bi trenutno odgovarjalo, primanjkuje pa zdravstvenega kadra, saj bi nujno potrebovali dva zdravnika in tri patronažne sestre. Število zdravniških pregledov je od leta 1954 naraslo na 10.426.

Zaradi jetike je najbolj ogroženo gornjegrajsko področje, zato je nujno, da bi tam izvedli prihodnje leto fluorografiranje. Letos je v drugem tromeščju bilovalo 480 oseb, pri čemer je bilo izgubljenih 11.850 delovnih dni.

Precej pomanjkljivo so opremljene posvetovalnice za dojenčke, razen v Ljubnem ob Savinji, kjer je vzorno urejena. Posvetovalnica v Mozirju pa je sploh zamrla. Večina posvetovalnic je kar v ambulantah ali pa v privatnih hišah. Zaradi hribovitega področja in oddaljenosti vasi od posvetovalnic je nujno, da se izboljša patronažna služba. Do sedaj se ljudje iz bolj oddaljenih krajev niso posluževali posvetovalnic. Pri pregledih so opazili, da je vzrok slabemu zdravstvenemu stanju največkrat nepravilna prehrana otrok.

Problem zase je nabava zdravil, ker ima vse področje občine samo eno lekarno v Mozirju. Nujno bi bilo, da bi ustanovili lekarniško postajo v Ljubnem ob Savinji. Zelo dobro je organizirana babiška služba. Na področju občine je zaposlenih šest babic, ki so letos opravile 96 porodov. Vso skrb posvečajo tudi pregledom solske mladine. Preglede imajo dvakrat na leto, tako da so lani pregledali 2151 otrok.

Vse kaže, da bo potrebno na področju zdravstva v mozirski občini še marsikaj izboljšati. Seveda je tu glavni problem kader, nič manjši pa pomanjkanje finančnih sredstev za ureditev raznih prostorov.

Kolesarji povzročijo 21 odstotkov vseh nesreč. Po cestah vozi vsak dan več tisoč kolesarjev

Spet vozimo dalje. Razgovor se razpleta okoli kolesarjev. Po cestah, posebno na cesti prvega reda Celje—Vojnik, jih vozi dnevno 5000 do 6000, od Celja do Zalca pa 2000 do 5000. Največ prometnih nesreč povzročijo nedisciplinirani kolesarji, ki precej ovirajo tudi

sarji, kadar vozijo v skupini, raztegnjeni prek cele ceste, ali kadar vozita dve osebi na enem kolesu, ali pa — kot smo pravkar videli, — če se držijo drugih vozil.

Miličnik je opravil svojo dolžnost. Skozi Zalec in Sempeter smo se odpe-

V tem primeru je v nevarnosti sam kolesar, ki ogroža hkrati tudi druge

avtobusni pomet. Prav v zadnjem času pa je na cestah precej vinjenih kolesarjev, ki so povzročili večje prometne nesreče, trije pa so izgubili življenje po svoji krivdi. Kolesarji, ki ne vozijo pravilno po javnih cestah, se igrajo s svojim življenjem.

Avto vozi spet počasneje. Obstanemo. Kaj se je zgodilo? Pred nami počasi vozi traktor. Za prikolico se drži kolesar. Medtem ko miličnik zaustavlja traktor, se mi razgovarjamo naprej. Mož poleg mene razlaga: »Vidite. Spet primer nečesa, kar se ne bi smelo dogoditi! Kolesarji bi bili lahko bolj disciplinirani, saj zavzamejo na cesti le malo prostora. Le malo več volje in zavesti bi morali imeti, pa bi bil na cestah red.« Kako največkrat »grešijo«, vprašujem? Povedo mi, da pride največkrat do prometnih nesreč s kole-

ljali proti Trojanam. Cesta je lepo betonirana. Se vedno se pogovarjamo o kolesarjih. Sicer sije sonce. Prijetno je. In kolesarji na večer in v nočnih urah? Res, zanimivo vprašanje. Miličnik pojasnjuje, da so kolesarji na cestah najbolj nevarni ponoči, ker vozijo večinoma brez luči in rdečega stekla. Če pride do nezgode med kolesarjem in motornim vozilom, ki vozi pravilno s predpisanimi lučmi, bo za posledice odgovarjal le kolesar, ki vozi brez luči.

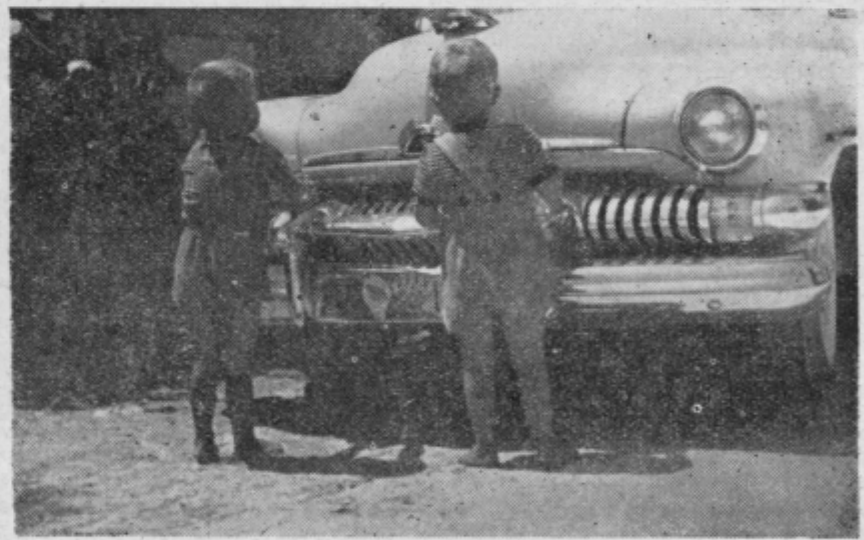
Vsak, ki ne mara doživeti takih primerov, pa tudi vsi drugi, bi si morali nabaviti stabilno luč, na zadnji blatnik pa namestiti rdeče steklo, ki odbija svetlobo. Saj nepreviden kolesar ne ogroža samo sebe, ampak tudi vsa druga vozila, ki ga prehitevajo. Napačne delajo tudi na križiščih, če ne nakažejo smeri vožnje.

Tudi za pešce veljajo cestno prometni predpisi

Pod Trojanami, kjer se konča nova betonska cesta, smo se ustavili. Pod drevesi ob cesti je bilo prijetno hladno. Čakamo, da pride kdo mimo. Nedeleč od nas se primajeta, seveda po sredi ceste, dva moška. Mislim, da pojeta. Primer, da so tu pešči na javnih cestah zelo nedisciplinirani. S svojo neprevidnostjo povzročajo 2 odstotka vseh

gotovo povozil. Nó, na žalost so tudi takšni primeri, da se pešci kot nalašč izogibajo pločnikov. Seveda, če jih ni, bi pa morali hoditi vsaj ob robu ceste.

Mnogokrat povzročijo nesreče tudi otroci, ki skačejo brez nadzorstva po cestah, igrajo žogo, se grede kavbojce, se streljajo in skrivajo za avtomobili, ki parkirajo pri gostilnah, ali kje dru-

Tudi otroci povzročijo mnogo nesreč

nesreč. Posebno pri prehodih čez križišča ne upoštevajo za to označenih prehodov. V nekem pogovoru med šoferji sem slišal: »Za las mi je ušel. Če ne bi imel takšnih zavor, bi ga prav

gje na odprti cesti, kar je še mnogo bolj nevarno. Zato starši ne bi smeli puščati otrok samih na cesti, ker je po nesreči prepozno zvoniti.

(Konec prihodnjič)

Potrošniki pozor!

Zaradi povečane ponudbe drugovrstnih goved, bo podjetje

Mesnina Celje

prodajalo počeniš s soboto, 11. t. m. v svojih mesnicah: v Stanetovi 7 poleg prvovrstnega govejega mesa po dosedanjih cenah še drugovrstno goveje meso po 200 din kg. V mesnici MIRNI na Mariborski 15 pa poleg govedine druge vrste tudi telečje meso druge vrste po 200 din kg. Tudi v mesnici na TEHARJIH dobite goveje meso druge vrste po 200 din kg. Gospodinjje! Obiščite te naše mesnice in prepričale se boste, da vas bomo solidno postregli z znatno cenejšim, a vendar odličnim mesom!

UPRAVA

Rekordna proizvodnja v tovarni „ŽIČNA“

Te dni je delovni kolektiv tovarne „Žična“ v Celju dosegel rekordno proizvodnjo za ves čas, odkar ta tovarna obstoja. Ko smo zvedeli za ta razveseljiv dogodek, smo se obrnili na predsednika UO tega podjetja in člana delavskega sveta tov. Alojza Sečna, da bi nam o tem povedal nekoliko več.

4,1 odstotek do izpolnitve planskih nalog, februarja 7,7 odstotkov, marca 6,1 odstotek in aprila 3,3 odstotka. Da plan ni bil izvršen v teh mesecih, je sicer več objektivnih vzrokov, toda omembe vreden je edino izpad električne energije v zimskih mesecih. Bilo pa je več subjektivnih vzrokov, med temi nedovoljno razvita komercialna služba, po-

norme, izboljšana je bila organizacija dela, začeli so štediti z materialom in se temeljito poglobljali v probleme podjetja. Zasluga delovnega kolektiva je, da je v razmeroma kratkem času odstranil vse ovire, ki so dotlej otežkočale normalen razvoj proizvodnje. Vsled izboljšanja organizacije dela se je izboljšala tudi kvaliteta izdelkov in podjetje je tudi finančno prišlo na zeleno vejo ter začelo izdelovati artikole, po katerih je bilo povpraševanje. Podjetje si je z lastnimi silami izboljšalo tudi strojni park in razširilo proizvodnjo. Dva specialna stroja je izdelal njihov domač strokovnjak, tehnični vodja tov. Kislinger.

Posledica teh izboljšav se je vidno pokazala že v prvem mesecu. V maju je podjetje že prekoračilo mesečni proizvodni plan za 4 odstotke. Junija je bil plan prekoračen za 3,7 odstotka, julija pa kar za 6,7 odstotka, kar predstavlja za podjetje tudi vrhunsko proizvodnjo v zgodovini tovarne, saj so namesto planiranih 62 ton predelane materiala izdelali za 93 ton raznih artiklov.

Delovni kolektiv si obeta, da bo plan letne proizvodnje količinski dosežen že okoli 15. avgusta kljub izpadu v prvih štirih mesecih. Kolektiv si obeta tudi precejšen dobiček, ki ga pa namerava deloma zelo koristno obrniti v korist uveljavljanja podjetja. S 1. avgustom so sklenili znižati cene vsem svojim proizvodom od 5—20 odstotkov. Povprečno bodo vsi proizvodi znižani za okoli 12 odstotkov. S tem je kolektiv postal zelo konkurenčen ostalim tovrstnim podjetjem v državi in bo svoje tržišče še bolj utrdil. Ze sedaj so njihovi proizvodi zelo dobro plasirani v Makedoniji, Vojvodini in Bosni, odpirajo pa se tudi možnosti za izvoz v Egipt in Afganistan.

Tako je povedal predsednik UO Alojz Sečan in na koncu pristavil, da je sicer res za vse te uspehe zaslužen ves delovni kolektiv, pripomnil pa je tudi, da ima precejšen delež pri tem novi direktor, ki je prišel k njim iz JLA kot upokojeni oficir. Videz, ki ga človek v tovarni lahko v kratkem času zazna, očito kaže, da se je v tem podjetju vsak posameznik začel živo zanimati za razvoj podjetja in da vsak po svojih močeh prispeva k skupnim naporom. Sto petnajst članski kolektiv se je razvil in dela dejansko tako kot pristoja kolektivu, ki upravlja svojo tovarno in si prizadeva, da bi dosegli čim večje uspehe v korist naše skupnosti.

PRVA SEJA SVETA ZA INDUSTRIJO, OBRTO IN OSTALO PROIZVODNJO

Kako pomagati tovarni „Celeia-Sad“ iz težav?

V PODJETJU JE TREBA NAJPREJ IZVESTI TEMELJITO INVENTURO. — NADALJE JE TREBA V PODJETJU IZDELATI NOV PROIZVODNI PLAN IN OMOGOČITI PROIZVODNJO V Z MANJŠANEM OBSEGU. — Z ODPRODAJO ODVIŠNIH SUROVIN IN OSNOVNIH SREDSTEV BO PODJETJE REŠENO PRECEJSNEGA BREMENA. — KLET PREVZAME PODJETJE „SLOVENIJA VINO“.

V torek se je sestel novoimenovani Svet za industrijo, obrt in ostalo proizvodnjo na svoji prvi seji. Sejo je vodil predsednik tega sveta tov. Edo Gole. Glavna točka seje je bila razprava o sanaciji »Celeia-Sad«.

Poročilo o stanju v tem podjetju in sugestije kako pomagati tej tovarni iz težav, v katere je prišla, je podal predsednik posebne komisije tovariš Uranjek. Dejal je, da je sanacija »Celeia-Sad«, za katero se je odločil občinski odbor na svoji seji, zelo težavna naloga, s katero se bo moral Svet za industrijo, obrt in ostalo proizvodnjo temeljito ukvarjati. Dejal je, da v tem podjetju za enkrat še ni mogoče ugotoviti dejanskih zalog gotovih izdelkov, polizdelkov in embalaže, zato je priporočal svetu naj se odloči za temeljito inventuro. Ker bi popolnoma dosledna inventura zahtevala preveč časa, čas pa je v tem primeru izredno dragocen, je priporočal svetu, da se odloči za tak pregled v tovarni, ki bi ne dovoljeval več rizika od 5%. Omenil je, da vsi dosedanja pregledi in inventure niso mogli pokazati dejanskega stanja in da so posledje še vedno pred koncem omagali. Na osnovi te inventure bi bilo mogoče izločiti tisti del polizdelkov in embalaže, ki podjetju za obratovanje v zmanjšanem obsegu ne bo več potreben. Podjetje ima tudi po več let stare zaloge pulp in ostalih polizdelkov. Zato se je svet odločil, da pusti podjetju samo tiste količine, ki jih bo zmoglo v letošnjem in v naslednjem letu do nove sadne sezone, predelati. Svet je bil mnenja, da letošnja sadna letina ne bo bogata. Zato bodo v tej tovarni lahko s pridom izrabili obstoječe zaloge in jih zaradi pomanjkanja sadja tudi dobro vnovčili. Nadalje se je svet odločil tudi za odprajo odvišne embalaže, predvsem pa tiste, ki je neuporabna. V tovarni je velika količina razne steklene embalaže, ki je niti podjetje za odkup steklenic ne mara odkupiti. Tudi lesena embalaža ni več vsa uporabna, zato jo bodo morali deloma odprodati. Svet je razpravljal tudi o zalozah gotovih izdelkov, ki jih zaenkrat podjetje

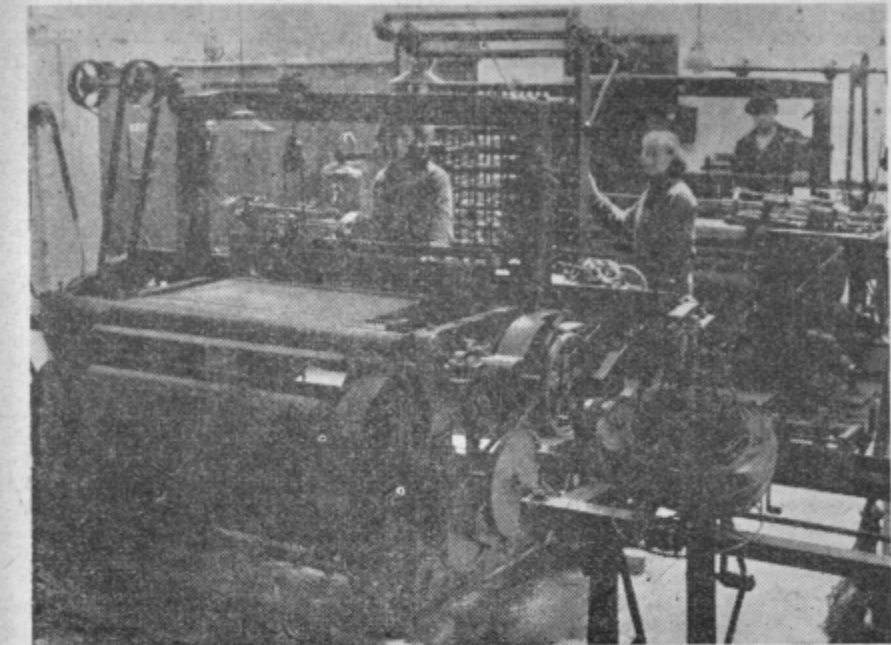
še ni uspelo spraviti na tržišče. Doslej je podjetje predelovalo preostali grozdni sok v vina slabše vrste, toda ker nima dovolj izkušenj za takšno predelavo, pa tudi ne zadovoljivih naprav, se je svet odločil, da dosežanjo klet »Celeia-Sad« prepušči podjetju »Slovenija Vino«, ki naj sprejme tudi obveznost, da odkupi eventualne viške grozdnega soka.

Po sanaciji je podjetje že odpustilo večje število delavcev in se omejilo na tako število zaposlenih, ki so nujno potrebni. Svet je bil mnenja, da bo moral podjetje kljub temu verjetno spet nekoliko povečati število zaposlenih, če bodo dani pogoji za normalno proizvodnjo. Da pa bi lahko proizvodnjo obnovili, je treba za »Celeia-Sad« izdelati izčrpen perspektivni proizvodni plan in to s pomočjo najboljših strokovnjakov živilske industrije. Elaborat, ki je že naročen, kar predolgo ne pride na svetlo.

V podjetju bo treba izboljšati tudi delovno disciplino, urediti potek dela, kajti doslej so bila mnoga delovna mesta docela brez kontrole in odvisna od volje posameznikov. Kolektiv se bo vsekakor moral bolj temeljito poglobiti v probleme podjetja in to v lastnem interesu, med tem ko bo družba morala bolj bediti nad razvojem in napredkom te tovarne.

Svet je razpravljal tudi o tem, da bo tovarna imela v novih razmerah tudi nekaj osnovnih sredstev, ki jih ne bo mogla uporabiti. Le-te bo treba začeti odprodajati, zlasti še, če se posreči modernizacija strojnega parka s pomočjo deviznih sredstev pri »Jugobanki«. Ugotovili so tudi, da so bile nekatere naprave v podjetju verjetno previsoko ocenjene in da bo po vsej priliki potrebno izvršiti ponovno ocenitev osnovnih sredstev.

Razpravljali so še o nekaterih drugih stvareh, ki zadevajo to podjetje in med drugim odločili tudi to, da mora biti čimprej rešeno vprašanje nekaterih strank, ki stanujejo v tovarniških objektih, pa niso niti člani delovnega kolektiva.

šemu vabilu in navedel vzroke tako nenadnega preokreta v proizvodnji tega kolektiva.

Tovarna »Žična« je razmeroma mlada med ostalimi podjetji celjske industrije. Začela je delati nekaj let pred drugo svetovno vojno, med vojno je bila nekoliko demolirana, pa tudi po vojni je imel kolektiv te tovarne vedno precej težav. Zadnja leta se je kolektiv trudil, da bi vendarle v proizvodni zmogljivosti stopal v štrc s ostalimi celjskimi podjetji, toda precej subjektivnih in objektivnih težav je njihovo prizadevanje zelo oviralo.

V januarju je bil njihov proizvodni plan 62 ton predelane materiala, prav tako v vseh ostalih mesecih tega leta. Toda že prvi mesec jim je manjkalo

manjkanje naročil zaradi premajhne aktivnosti vodstva in pa zaradi slabe kvalitete nekaterih izdelkov. Bile so tudi težave z dobavami surovin, ker podjetje ni bilo vedno v stanju plačati dobav. Poleg tega je podjetje zaradi napak v vodstvu dostikrat izdelovalo takšne artikole, ki so ostajali v skladiščih, skratka proizvodnja ni bila prilagojena potrebam tržišča. Delavci so sicer te napake opazili, vendar niso imeli dovolj moči, da bi jih odstranili, kajti bivši direktor je vse najvažnejše funkcije v podjetju držal v svojih rokah, s kolektivom pa ni bil dovolj povezan. Po prihodu novega direktorja je kolektiv začel urejevati nekatere pomanjkljivosti. S pomočjo celotnega kolektiva so bile izboljšane delovne

V mozirski občini pomanjkanje dobre pitne vode

Pred nedavnim je na zadnji seji Občinskega ljudskega odbora Mozirje podal poročilo sanitarni inšpektor, kjer je med drugim poudaril pereče vprašanje preskrbe s pitno vodo. Med primerne vodovode z odgovarjajočo pitno vodo spadajo samo vodovod v Nazarjih, Novi Štifti in Solčavi, ostalih devet vodovodov na področju občine pa ima precej slabo pitno vodo. Najbolj kritično je stanje vodovoda v Smartnem ob Dreti, ki je last privatnikov. S to vodo razpolaga osnovna šola in, ker je kakovost zelo slaba, je nevarno, da pride do množičnega obolenja otrok. Vzroki slabe kakovosti vode so v zastarelih vodnjakih in njihovih nehigieničnih izdelavi, pa tudi od nezadostnega zadrževanja vodnih zajetij in vodovodnega omrežja, kar velja zlasti za Mozirje.

Sanitarni inšpektor je kritiziral stanje brivnic, ki ne odgovarjajo higieničnim predpisom, razen v Mozirju. Vse ostale so neprimerne zaradi nezadostne kubature, neprimerne opreme in pomanjkanja tekoče vode.

Tudi pokopališča niso povsod v najlepšem redu. Mrtvašnice so večinoma stare in ne odgovarjajo več današnjim zahtevam. Za obnovev ali zgraditev

novih pa bi bila potrebna precejšnja finančna sredstva, s katerimi pa občina trenutno ne razpolaga.

Precej pereče je ponekod tudi vprašanje šolske higijene. Nekatera šolska poslopja so v zelo slabem stanju, ker so ponekod kar v privatnih hišah. Najbolj pereče je vprašanje take šole v Rastkah pri Ljubnem ob Savinji.

Precej se je izboljšalo higienično stanje v gostiščih, vendar je priprava, shranjevanje in kalorična vrednost hrane precej nazadovala. Najslabše je higienično stanje v gostilni pri »Pošti« v Mozirju, v gostišču Nazarje, Rečiči ob Savinji in gostišču »Radahu« v Lučah.

Tudi zbiralnica mleka ne odgovarja higieničnim predpisom. Prodajalne kruha in pekarnice so primerno vzdrževane, dočim pa klavnice, z izjemo v Ljubnem ob Savinji, ne odgovarjajo današnjim zahtevam. Izboljšalo se je tudi stanje v lokalih trgovskih podjetjih.

Po poročilu so razpravljali o odpravi higieničnih nepravilnosti, ki bi se dale odstraniti z minimalnimi stroški. Razpravljali so tudi o vprašanju gradnje novih šol v Rastkah pri Ljubnem ob Savinji, Konjskem vrhu, Nazarjih in drugod.

R. Z.

Že tri leta čakajo na elektriko

Pred tremi leti sem se mudil v Planini pri Sevnici. Bilo je ravno v času, ko so prebivalci naselja Brdo-Tajhte pri Planini postavljali drogove za električno napeljavno, ker so nameravali še isto leto elektrificirati naselje.

Letos sem se slučajno spet mudil v teh krajih in kar nisem mogel verjeti, da stojijo drogovi po treh letih in pol prav tako kakor tedaj, namreč brez žice. Od prebivalcev sem zvedel, da so takoj ko so postavili drogove, pričeli s hišnimi instalacijami. Na zahtevo predsednika elektrifikacijskega odbora so plačali takoj tudi dogovorjeni znesek,

ker so jim obljubili, da bodo pričeli takoj z napeljavno omrežja. Vendar je vas ostala brez luči, ker je odbor porabil denar v druge namene.

Po nenadni smrti predsednika so izvolili novega, obenem pa so bili prepričani, da bodo končno le lahko pričeli z delom. Tedaj pa se je pojavila nova ovira. Elektrifikacijski odbor DES Krško je zahteval, da morajo menjati vso žico, češ, da je preslaba. Tako naj bi namesto predvidenih 500 kg žice porabili 1400 kg, katere pa prebivalci sami ne morejo nabaviti brez pomoči oblastnih organov.

V Velenju že imajo moderno urejen stadion, ki bo nudil predvsem v letnem času vsestransko telesnovzgojno izživljanje mladine.

Močno bi potrebovali še telovadnico, ki je predvsem v zimskem času nepogrešljiva. Sele potem bo lahko društvo Partizan zaživelo tako, da bo že v nekaj letih postalo poleg Maribora in Celja tretja velika telovadna postojanka na Štajerskem.

Letas že tri žaloigre pri Podčetrtku

V pokrajini okrog Podčetrtka žive pretežno kmetje in dninarji, ki so globoko zakoreninjeni v svojo zemljo. Težka ilovnata zemlja jim daje življenjsko moč, njo gnojijo s svojim znojem, a prav ta zemlja jim moč tudi daje, zato ni čudno, da so spojeni z njo z vsem bitjem. Zemlja, ki jim daje kruh, se je vsesala v telesa že njihovim prednikom in jo še danes vnuki in pravnuki nosijo v svoji krvi, ki se prav zaradi zemlje in njenih sadov vse prevečkrat razburka in sprosti ljudem njihove prvinske gone iz oklepa razumskih zavov. Alkohol, zemlja, dediščina, čestokrat povzročajo prepire, požige in uboj.

Bilo je v januarjskih dneh letošnjega leta pri Kožuhovih v Slivju pod Olimsko goro, kjer je družinska nesloga rodila zlo. Mrzli veter je žvižgal izza pobočja, ko se je gospodinjina sestra Nežika pod večer plazila k svojemu rojstnemu domu, kjer je sedaj domovala drugorojenka z možem. Nihče ne ve, kaj vse je rojilo po glavi nekoliko zmedenemu dekletu. Ze popoldne je pobrala vso svojo obleko in jo zažgala na travniku ob Olinišnici. Morda ji je po bolnih možganih blodila misel, da bi morala ona imeti grunt, samo ona... Visoko je vzplamtel plamen v noč. Hlev in hiša sta bila v ognju. Lju-

je edino klet. Požigalka pa je tisto noč bosa, v sami hodni srcaji v mrazu hitela skozi gozdove do tri kilometre oddaljenega Pakkovega mlina ob Sotli. Vsekakor jo je preganjal sij groznega kresa in prostovoljno si ga je ugasnila v ledenomrzlih valovih tihe Sotle, kjer so jo našli drugi dan. Tako se je odigrala prva žaloigra v zatišju širnih gozdov pod Olinjsko goro. Grunt? Zavist? Osveta? Požig, brezdomci, smrt...

V majskih dneh, ko je vse tako lepo in se priroda prične prebujati v vsem razcvetu, se je končala druga žaloigra, ki se je pisala že več let v Selah pri Podčetrtku. Dominik B. je bil čudaški človek, kot so pripovedovali. Ze 26 let zaradi dediščine ni spregovoril s svojim bratom. Pozneje se je preselil k teti svoje žene, ki mu je obljubila, da bo baje nečakinja podedovala njeno zemljo in tako se je nekoliko potolažil za-

radi krivično razdeljene dediščine med bratom, kot je Dominik menil. Zdj pa je teta Terezija zapisala posestvo drugi nečakinja in njegovi ženi volila le vinograd. Dominik je bil podvržen nagli jezi, ker je že v mladosti bil na glavi poškodovan, je podivjal. Z nožem je planil nekega sobotnega popoldneva nad teto Terezijo in jo zabolal. Kri je brizgnila, kar ga je verjetno še bolj razburilo, da je začel divje mesariti. Teta je obležala in krvavela iz 48 zaboljajev. Ko se je Dominik zavedel, je vzel vrv ter se obsodil sam. Tako je boj za to težko zemljo terjal dvoje življenj. Morda je bil duševno bolan, saj se je njegov brat obsedel, ko je bil star šele 14 let. Druga žaloigra se je končala in ljudje so že skoraj pozabili na grozo, ki jih je prevzela v tistih majskih dneh, ko je isti

dan v gozdu pod Sv. Emo mladolteni divji lovec po nepredvidnosti smrtno zadel svojega mladega tovariša.

V prvih avgustovskih dneh, pred nekaj dnevi, ko ljudje spravljajo svoje žito in je mlačev na višku, so se zbrali

mlatiči tudi na Virštanju. Cepe so do nele po vrhu in vsak likof se običajno zalije z dobro virštanjsko kapljico. Tako so se tudi na gumnu pri Trupejevih zbrali veseli mlatiči. Alkohol jim je razdražil živce in ljudje so postali občutljivejši, besede so se dvoumno zavijale, stare žalitve so se znova osvežile in dobile žgoče osti, dokler ni izbruhnil pretep in se zaključil s pobojem. Nekdo izmed mlatičev je pograbil precej debel kol in mahnil krojača Grobelška, da se je pri priči zgrudil. Pred odrevenelimi mlatiči je ležalo mrtvo telo. Zakaj? Alkohol.

Tri tragedije v dobri polovici leta? Ali ni to malo preveč? Tiha idilična pokrajina, ki valovi ob Sotli, doživlja tudi svoje drame. Njena zemlja, njeni sadovi, ki jih pripravlja vanjo zaverovan kmečki človek, so trdi in tudi življenje je trdo. Novi čas, ki prihaja z obsotelko železnico, bo morda z napredkom in razvojem industrije razvedril miselnost obsotelkega človeka in mu pomagal dušiti moč zemlje, le moč alkohola še čestokrat ostaja prav v razvitih predelih visoko civiliziranega modernega sveta.

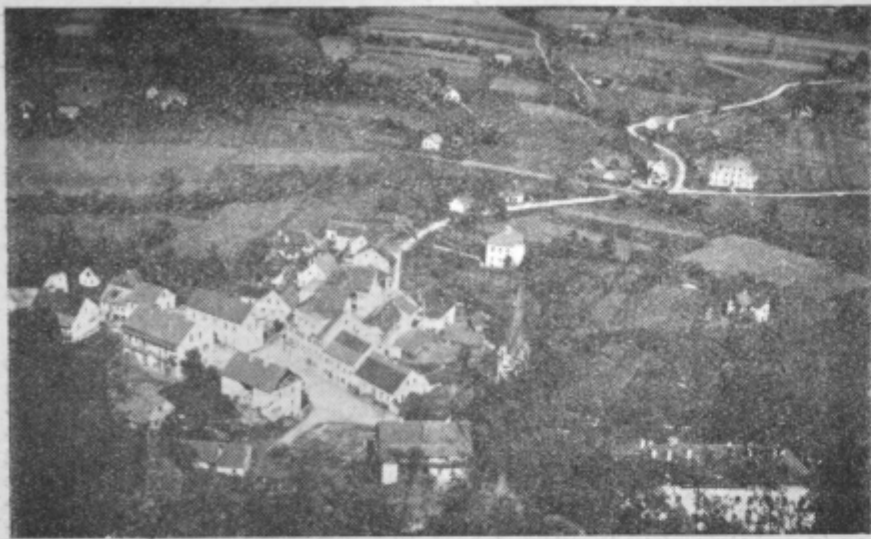
Lerud

dje so bežali iz hiše, smrtni kriki trgačje se živine so parali skozi ognjeni sij v temo proti nemim gozdovom. Zaman so hoteli gasilci iz Podčetrtka in okolice na pomoč, zgorel je hlev, zgorela živina. Kožuhovi so ostali brez strehe, brez obleke, brez hrane, ostala

Življenje v naših vasi

Nova gospodarska prečnica na Kozjanskem

Kozje — središče Kozjanskega

Pred 25 leti so trasirali cesto Lesično—Golobinjek, ki bi naj povezala zahodno Kozjansko z okolišem Rogaške Slatine in delom Hrvaškega Zagorja. Pričeli so jo graditi hkrati od obeh strani in so hkrati tudi na obeh koncih prenehali. Takšnih repov je bilo več, saj jih imamo samo v občini Kozje nekaj. Tako je bil odcepek od glavne

ceste Kozje—Buče na Zeče zgrajen komaj v dolžini pičlega kilometra, potem imamo kratek rep iz Ledinšce proti na-

KAKŠNA BO LETINA V OKOLICI SLOV. KONJIC?

Zetev belih žit v okolici Slov. Konjic je že večidel končana. Vsled slabega vremena se je nekoliko zakasnila, saj

V SENTJURJU RAZMISLJAJO O PREUSMERITVI PROIZVODNJE

Tovarna poljedelskih strojev v Sentjurju sedaj proizvaja pretežno mlatičnice in druge stroje, ki sicer ne gredo v denar. Letošnjo proizvodnjo, sicer imajo prodano in to preko pogodb s trgovskimi podjetji. Razumljivo pa jih skrbi, kaj bo prihodnje leto. Ze sedaj skušajo izdelati prototipe nekaterih novih izdelkov. Med prvimi sta univerzalni čistilec za deteljno seme, druga pa je naprava za sušenje sena. Računajo, da bosta oba nova izdelka šla v prodajo.

Poleg tega pa so v tovarni pričeli resno razmišljati o možnostih preusmeritve proizvodnje od kmetijskih strojev

na druge predmete. To naj bi bili najrazličnejši predmeti kovinske galanterije, predvsem iz aluminija in drugih lahkih kovin. Računajo, da bi se takšni izdelki dobro prodajali, saj je za njimi precejšnje povpraševanje. Obstojta pa tudi možnost izvoza v tujino, kjer so takšni izdelki precej iskani.

Preusmeritev ne bi bila izvedena še letos, pač pa šele prihodnje leto, ker mora za letošnje leto tovarna zagotoviti še pogodbeno obveznosti. S pripravami pa morajo seveda pričeti že sedaj in se tudi odločiti, kakšne predmete kovinske galanterije bi izdelovali. (t)

VZGOJA LOVSKEGA NARASČAJA

Novi republiški lovski zakon, ki je bil uveljavljen leta 1954, prepušča lovišča lovskim organizacijam, da jih same upravljajo. Nalaga jim poleg mnogih drugih tudi to dolžnost, da skrbijo za izsolan lovski naraščaj.

V ta namen se vršijo pri lovskih družinah predavanja; dvakrat na leto pa morajo mladi lovci stopiti pred izpitno komisijo, da pokažejo svoje znanje in sposobnost, da morejo še nadalje ostati člani zelene bratovščine.

Lovski zakon zahteva namreč, da vsak naraščajnik v dveh letih napravi lovski izpit; kdor ga ne napravi, mora biti izbrisan iz lovske družine.

Mnogokrat lahko slišite od nepoučenih, kaj naj bo lovec pred izpitno komisijo vprašan? Saj zadostuje, da zna dobro streljati in da ima na lovu srečo, da izslediti divjad. Kdor tako misli, ne ve, da je tudi lov važna gospodarska panoga, ki jo lovci gojijo kolektivno; ne zato, da bi se naslajali ob uničevanju divjadi, ampak da jo gojijo in skrbijo za njen obstoj.

Kdor pa hoče na ta način izvajati lov, mora biti v lovskih vedah tudi primerno izobražen; in teh ved ni malo!

Da bodo mladi lovci, ki so napravili lovski izpit, uživali večje spoštovanje, naj naštejemo nekaj teh poglavitih: zgodovina lovstva, lovski zakon, o nošenju orožja, gojitev divjadi, lovski psi, točno poznanje lovskega orožja, municije in učinka orožja, živaloslovje, bolezni, lovske šege in navade, varstvo narave itd. Kdor zadovoljivo odgovori na približno 15 vprašanj, ki mu jih iz predpisane tvarine stavi izpitna komisija, mora že nekaj znati. Od takega lovca lahko pričakujemo tudi primerno srčno kulturo.

Lovski izpiti so bili junija pred izpitno komisijo Okrajne lovske zveze v Celju. Od 72 kandidatov je izpit uspeš-

no opravilo 58, t. j. 80 %. Od 14 padlih kandidatov, ki lahko ponovno delajo izpit v naslednjem roku, imajo 4 pravni izpit.

Kandidatom, ki so izpit napravili, je izpitna komisija priporočala, da se še nadalje lovsko strokovno izobražujejo.

Zadnji čas je ugotoviti zadovoljivo dejstvo, da dobiva zelena bratovščina vedno več mladega in izkušenega naraščaja.

Predavateljska kriza na Vajenski šoli raznih strok v Celju

Po reorganizaciji strokovnega šolstva prva leta po osvoboditvi so bile v nekaterih mestih in večjih industrijskih središčih ustanovljene tako imenovane trimesečne periodične vajenske šole za posamezne stroke: kovinarsko, lesno, oblačilno, elektromehanično, gradbeno itd. To pa iz razloga, ker v mnogih krajih ni bilo pogojev za ustanovitev vajenske šole, največ pa zaradi pomanjkanja učiteljev strokovnega pouka. Poleg celoletne vajenske šole raznih strok I. na Ljubljanski cesti, kjer so učenci ločeni po strokah v posameznih oddelkih za mesto Celje in bližnje okolice, smo v Celju na Dečkovi cesti ustanovili trimesečno periodično šolo največ za dve do tri stroke. Nekaj let sem so semkaj zahajali vajenci iz raznih krajev Slovenije, in sicer iz kovinarske in oblačilne stroke. V vsakem tromesečju se zbere tukaj nad 100 vajencev, ki po tromesečnem tečaju s celodnevним poukom v treh letih absolvirajo vajensko šolo. Zato se imenuje periodična šola.

Letos je bila izvedena nova razmestitev teh šol, ki stopi v veljavo me-

selju Bistrica in tudi iz Bistrice ob Sotli so pričeli graditi cesto, da bi jo izpeljali ob strugi Bistrice do Podsrede in se tako izognili velikemu klancu v Skopecnem. Toda dela so kmalu ustavili. Povsod so odločevale takratne strankarske prilike.

Na cesti Lesično—Golobinjek manjka le še 1200 metrov vmesne proge od Dobležič do državne drevnice v Virštanjnu in pa popravilo cestišča pri Dobležičah, ki ga je plazovje hudo zmrčevalo. Obsotelsko železnico so pričeli od posavske strani graditi in pravijo, da bo prihodnje leto zgrajena tudi po naši strani Sotle. Promet iz teh krajev se bo nagibal v znatni meri na novo železniško postajo, ki bo prebivalcem ob novi cesti najbližja.

Ljudje so pozdravili sklep odločujočih, da bo letos na vrsti dograditev te kratke vmesne proge, ki bo končno povezala kot gospodarska prečnica in bližnjica obe cesti Sentjur—Planina—Kozje in Kozje—Mestinje. Veseli bodo tega vinogradniki in sadjarji, prav tako pa tista plast naših malih posestnikov, ki je hvaležna za vsak priložnostni zaslugek, da si izboljša svoje življenjske pogoje.

so žita v glavnem začela zoreti šele sredi julija ob nastopu sončnega in toplega vremena. Ponekod so pričeli tudi že z mlavičvijo. Visok donos pričakujejo pri konjiškem kmetijskem gospodarstvu, zlasti tam, kjer so uporabili umetna gnojila, je pšenica zelo dobro pokazala. Mlačev žita opravljajo sedaj večinoma povsod že z motornimi mlaticnicami. Te prodirajo tudi že v pohorske vasi in je le še redek primer, da bi mlátili s cepci ali pa z mlaticnicami na ročni pogon.

Takoj za žetvijo pa so na polju nastopila druga dela kot n. pr. setev ajde in repe, pletev korenja itd. Koruza in krompir tudi zaenkrat še kar dobro kaže, o pridelku teh kultur pa je zaenkrat še prezgodaj govoriti. Sadja bo letos precej manj od lanskega leta, izgleda pa, da ga bo za domače potrebe kar dosti, tu in tam pa še za prodajo, posebno tam, kjer drevje pravilno negujejo. Podobno je tudi v vinogradi, ki kažejo na nekaterih mestih kar dobro letino. Seveda se še marsikje poznajo posledice slane preteklih let v pomladanskih mesecih. Večjo škodo pa je napravila toča v okolici Žič in Spitaliča, zato so prebivalci vasi Spitalič dali svoje posevke in vinograde kolektivno zavarovati preko kmetijske zadruge pri DOZ. Lansko leto so na ta račun dobili precejšnjo odškodnino, zato jih letos spomladi k temu ni bilo potrebno siliti.

seca septembra. Za vajence oblačilne stroke je določeno Vrhpolje na Primorskem. Na celjski periodični vajenski šoli pa se bodo odslej zbirali samo vajenci kovinarske stroke: kovačji, ključavničarji, kleparji, strugarji, urarji, in zlatarji. Ker je prijavljenih že veliko število, bo imela 5 oddelkov. Več kot nekaj nad 100 jih pa njen internat ne more sprejeti.

V vsakem izmed petih oddelkov bo tedensko 42 ur pouka in poleg splošnih še 28 strokovnih predmetov. Za strokovni pouk v kovinarski stroki pa nima šola nobenega stalnega predavatelja. Vsi predavatelji razen dveh za splošno izobraževalne predmete (slovenščina, računstvo, zemljepis, zgodovina itd.) so honorarni. Le-ti, zlasti strokovni, so odvisni od svojih podjetij in poučujejo iz njihove uvidenosti le po nekaj ur. Iz tega razloga bo jeseni mnogo ur strokovnega pouka nezasedenih. Celjska vajenska periodična šola bi potrebovala najmanj dva stalna predavatelja za strokovne predmete. Za prvo silo bi si pomagali vsaj z enim. Če ta kriza ne bo rešena do jeseni, bo treba nekatero oddelke ukiniti.

Ker bodo na tej šoli odslej zbrani samo kovinarji, se bo dosedanja Vajenska šola raznih strok II preimenovala v Vajensko šolo za kovinarsko stroko v Celju.

POPRAVEK

V slavnostni številki ob Dnevu vstaje slovenskega ljudstva in občinskem prazniku Celja se nam je v poročilih o proslavah vrnila neljuba pomota, ko smo pisali, da je ob komemoraciji ob grobu padlih herojev govoril predsednik občinskega odbora ZB tov. Loštrk, kar pa ne odgovarja resnici. Ob tej priliki je govoril podpredsednik Občinskega odbora v Celju dr. Janez Lovšin.

Poleg tega moramo pripomniti, da smo v poročilu nehote pozabili omeniti med prireditelji koncerta v mestnem parku tudi moški komorni zbor, ki je poleg »Svobodašev« sodeloval pri tem slavnostnem programu.

Resnica o članku »HUDE BITKE NA KOZJANSKEM«

Tovariš urednik!

V Vašem časopisu z dne 13. julija 1956 sem prečital članek pod gornjim naslovom, ki ga je napisal J. K.

Sam članek ne zasluži pozornosti, da bi moral nanj odgovarjati, ker ne odgovarja povsem resnici. Gotovo ne vsebuje tistega, kar bi naj nudil članek takšnega značaja v časopisu.

Vsak udeleženec teh vežb, ki bi prečital članek in ki bi bil obenem seznanjen s celotno situacijo vežbe, bi se moral vprašati, ali je bil pisec članka sam sploh prisoten pri vežbi. Se bolj važno je, ali je bil prisoten pri analizi vežbe, ki jo je pripravilo vodstvo. Ker če je imel pregled poteka vežbe (kar je moral imeti, če si je zadal tako nalogo), če je bil seznanjen z odločitvijo ene in druge strani (kar bi spet moral biti, če se je lotil takšnega dela) in posebno, če je bil prisoten pri analizi vežbe, ki jo je imelo vodstvo, ki je tudi edino poklicano, da daje ocene obeh strani in vežbe kot celote, tedaj ne bi mogel dati takšnih samovoljnih zaključkov, v katerih pogrešamo resnice in dopisnikove zavesti.

Vsak objektivni opazovalec in udeleženec vežbe je lahko, ko je prečital ta članek, prišel do zaključka, da je nekdo napisal kaj takega samo zaradi tega, ker ni poznal situacije, ali pa zaradi tega, ker je bežal od resnice, od stvarnosti in je bil v določenem smislu pristranski in zelo neobjektiven.

Ni nam znano, iz katerih virov je črpal podatke za konstatacije, da so bili rdeči pred strašno alternativo: predati se ali prebiti iz obroča, da se

je komandant rdečih odločil, da preda celo svojo edinico, da je bil pri tem sam ujet, da je bil na Mrzlem Polju »zajet« ves bataljon in druge izmisljene misli.

V vsem tem ni niti trohlice resnice in bilo bi odveč dokazovati netočnost teh konstatacij. Samo eno vprašanje bi postavil dopisniku J. K.: ali ste bili pri analizi, ali ste opazili izraze polnega priznanja vojakom in starešinam, ki so jih dobili od vodstva vežbe, priznanje za njihovo upornost, spretnost in poveljevanju, primerno disciplino in skrajne fizične napore in to po pohodu 70 km itd.

Ali ne bi bilo bolje in bolj koristno, da bi napisali dejansko resnico in prikazali objektivno stanje? Čemu senzacionalno pisanje, da je bil komandant rdečih ob 11. uri ujet, ko je vendar znano, da je poveljeval svojim edincem vse do konca vežbe? Vprašujem se, kje je tu zavest dopisnika in kje je njegova morala?

No, brez dvoma, je kljub napadu dopisnika na udeležence vežba uspela in ji ne jemlje njene veličine. Tako z ene kakor z druge strani je bila vežba dobra, kar je potrdilo tudi vodstvo, ki je dalo popolno priznanje starešinam in vojakom za vzdržljivost, disciplino itd.

Ni cilj tega mojega pisanja, da analiziram situacijo na vežbi. Želel sem le, da na ta način demantiram netočnosti, ki so bile v članku. Upam, da bo pisec članka uvidel v kakšno zablodo je padel. To bo zanj najbolj koristno, saj mu bo v opomin, kako se ne sme delati.

KAKO REŠUJEJO V CELJU STANOVANJSKE PROBLEME

V vseh naših mestih je še vedno peče stanovanjsko vprašanje, ki je v Celju še bolj kritično, ker ga rešujejo na tak način, da je vredno javne graje. Vsak, ki bi rad dobil stanovanje, se najprej obrne s prošnjo na stanovanjsko upravo. Vendar lahko iz izkušnje potrdim, da je prošnja največkrat zaman, saj lahko hodiš spraševati, kdaj bo rešena, brez upanja. Tako se ti godi, če nimaš poznanstva. Na stanovanjskem uradu ne upoštevajo zakona o zaščiti matere in otroka in podobno. Odpravijo te s tolažbo in obljubami »bodite brez skrbi. Stanovanje dobite pred porodom, ker vem, da ste potrebni.« samo da se te za nekaj časa znebijo.

Zavedam se, da je stanovanjska stiska velika, ne morem pa se zvižveti v položaj, v katerem sem trenutno. Stanujem v prizemnem prostoru, ki je služil nekdanj za skladišče. Prostor ima eno okno in je zelo vlažen, poleg tega pa se ne da ogrevati drugače kot z električno. Soba je tako majhna, da se ne da v njo namestiti celotna kuhinjska niti sobna oprema. Tu moram biti z otrokom, starim sedem tednov, ki bi moral biti v zdravem, toplem in suhem prostoru. Žena je hodila že leta 1955 vsak teden dvakrat na stanovanjsko upravo, da bi dobili stanovanje. Dobila bi ga naj pred porodom, kar so ji tudi stokrat obljubili. Tovariš Lah in Čebular sta moji ženi šestokrat kazala prioriteten plan, kjer sem bil zapisan v prvi listi in celo podčrtan, za kar imam pričlo. Ko je nalašč zato sestavljena komisija pričela z delom sem mislil, da bo moj problem končno rešen. Pa sem se krepko zmotil.

Bil sem primoran, da sem se obrnil s prošnjo na posamezne člane komisije. Tudi to ni nič pomagalo. Zato sem se obrnil do predsednika občine, tovariša Svetka, kateremu se lahko zahvalim za razumevanje in navodila, ki mi jih je dal. Povabil me je na prvo

sejo komisije, kar imam pravico kot državljani, ker se le na tak način lahko najbolj pravično rešujejo najbolj kritični primeri. Komisija se je sestala, vendar jaz nisem bil o tem obveščen. To je zakrivil tovariš Jovan, ki je bil obveščen, kdaj bo komisija zasedala. Ko sem ga vprašal o tem, mi je odgovoril negativno, češ »ne vem, kdaj bo.« S temi dejanji so uslužbenci stanovanjske urada pokazali, kako slabo pojmujejo pomen samoupravljanja, saj šef tega urada tovariš Presinger ostro poudarja, da nima nihče pravice prisostvovati njihovim sejam ter da on odloča in podpisuje odločbe. Za vse nepravilnosti pri njegovem delu pa bo odgovarjal on sam pred sodiščem. Te besede uporablja proti vsakomur, ki bi hotel pravične rešiti gotove situacije, kar je zelo žalostno. Zakaj potem še obstoja komisija in pa enakopravnost državljanov, ki je zajamčena v ustavi, če tega ne upoštevajo odgovorni ljudje. Ko sem obšel že vse ljudi, sem prišel spet do komisije, kjer so mi pokazali prioriteten plan, iz katerega pa sem bil že izbrisan.

Imel sem priliko, da sem opazoval delitev stanovanj v novem bloku na Dečkovi cesti, ki je bil vseljiv 13. julija. Po seznamu upravičencev nisem našel nikogar, ki bi imel slabše stanovanje od mojega, razen primera, ko je prišel nekdo v Celje na novo službeno mesto. Po njihovi presoji je bil potreben stanovanja najbolj predsednik stanovanjske komisije.

Ker so trenutno ukiniteli vse novogradnje izven stanovanjske zadruge, je bilo več kot enostavno prilepti na vrata stanovanjske uprave napis »Stanovanj ni.« Vse kaže, da na celjski stanovanjski upravi ne bomo dočakali pravičnih in pravičnih rešitev vse dotle, dokler ne bodo odgovorni ljudje drugje reševali svojih uradnih dolžnosti. Franc Selih

BELI VOL — ČRVIVI VOL

Pretekli teden, 31. julija, sem se napolila po opravih v Celje. Po končanem delu sem šla v gostilno k »Belemu volu« na pečenko. Vljudna natakarica me je postregla z veliko porcijo. Ko sem že nekaj časa jedla, zapazim črve, ki lezejo po krožniku. Bil si en centimeter dolgi. Imam sicer dober želodec, toda kaj takega res ne prenesem. Mislim, da tudi drugi ne. Kaj takega še res ne pomnim. Le kako se

je spekla pečenka, če so ostali črvi živi? Menim, da je bila stara kak teden. To se mi je pripetilo že drugič. Prvič sem dobila pečena jetra čisto krvava. Mislim, da moj primer ni edini. Kdo je upravnik te restavracije in kakšne so kuharice? In končno, kje je sanitarna inspekcija? Ni čudno, da je toliko bolnih ljudi, če se gode take stvari. P. M.

RAZPIS

OKRAJNI LJUDSKI ODBOR CELJE
razpisuje več mest

ZA POKLICNO GASILSKO SLUŽBO V CELJU

Pogoji:

1. da je odslužil obvezni vojaški rok;
2. da ni star nad 30 let;
3. da ima najmanj 2 razreda gimnazije ali druge srednje šole, da je izučen iz gradbene, strojne, električne, oblačilne ali kemične stroke;
4. da je telesno in duševno zdrav za opravljanje gasilske službe;
5. da ni bil kaznovan oziroma ni v preiskavi.

Plača po uredbi o državnih uslužbenih. Pravilno opremljene prošnje je treba vložiti do 30. avgusta 1956 pri Tajništvu za notranje zadeve, soba št. 64.

Tajnik:
Gorenjak Ludvik

Učni uspehi na šolah celjskega okraja

Precej časa je že od tega, kar ni več življenja v šolskih poslopih. Vse je tako prazno, pustno in monotono kakor zapušteni pravilni gradovi, ki čakajo čudodelnika, da jim bo vrnil življenje. Tako se zdi človeku, ki je navajen na tisti ponavljajoč vendar nikoli noličen utrip in ritem mladosti med letom. Takšen čudodelnik bo prišel. To bo jeseni naša mladina, ki bo spočita in okrepjena, sveža in vedra napolnila spet učilnice in pričela ali nadaljevala resen boj, boj za znanje in se tako usposabljala za bodoče naloge.

Ko je lanske jeseni prišlo do upravno-političnih teritorialnih sprememb, se je, kakor na ostalih področjih javnega, gospodarskega in političnega življenja, spremenilo tudi stanje v okviru šolstva, kulture in prosvete. Celjski okraj, kateremu se je priključil ves bivši soštanjski in manjši del krškega, je tako postal močnejša enota. Na vsem tem področju je letos delovalo naslednje število šol in prosvetnih ustanov: 131 osnovnih šol, 2 pomožni šoli, 20 nižjih gimnazij, 2 popolni gimnaziji, 1 učiteljska, 1 ekonomska srednja šola, 1 šola za medicinske sestre, 13 vajenskih šol, od katerih sta dve periodični, 7 nižjih strokovnih šol, 12 otroških vrtcev, 4 mladinski domovi, 9 dijaških domov in 2 nižji glasbeni šoli. Le v skupnih orisih bomo nakazali uspehe ob zaključku šolskega leta 1955/56 na posameznih vrstah šol.

Če pogledamo stanje na vseh 131 osnovnih šolah, vidimo, da je v letošnjem šolskem letu delovalo 661 oddelkov, skupno pa je obiskovalo šolo 20.494 otrok ali 10,7% prebivalstva vsega okraja. V celoti je uspešno dovršilo razrede 16.909 otrok, oziroma 82,5%, negativno pa je bilo ocenjenih 3.363 otrok, ali 16,4%, neocenjenih pa 217 otrok ali 1,1%. Sam odstotek učnih

uspehov bi bil lahko precej boljši, če bi nekatere šole dosegle boljše rezultate. Vendar pa moramo reči, da tudi v resnici ugotavljamo v znanju otrok postopen napredek.

Ako nazadnje pogledamo celoten uspeh na osnovnih šolah, vidimo, da ima 5 šol uspeh izpod 70%, in sicer: Lažiše 69%, Plešivec 67%, Kompole 65,5%, Rastke 64,7% in Škalske Cirkovce 62,9%, kar je sploh najnižji uspeh osnovnih šol. Od 70% do 80% uspeh ima 34 šol, od 80 do 90% 80 šol ter od 90 do 100% 12 šol, od katerih ima najboljši uspeh šola v Podčetrniku 94,6% in v Zalcu 93,6%. Torej znaša razlika med uspehom najboljših in najslabše šole 31,7%, kar je izredno visoka številka.

V letošnjem letu se je precej poslabšal tudi šolski obisk, predvsem zaradi vremenskih neprilik, ker mnogi učenci iz bolj oddaljenih krajev tudi po prekinitvi pouka v mesecu februarju še dalje niso mogli v šolo. Prav tako so poslabšale obiske tudi nekatere boleznice, predvsem gripa, ki je bila ponekod epidemičnega značaja. Tako je znašal šolski obisk letos 89,5%, medtem ko je bil lani 91,4%.

V okraju sta dve pomožni šoli, in sicer v Laškem in Celju. Obiskovalo ju je 173 otrok. Povprečen uspeh je bil 82,1 odstotka, kar je lep rezultat skrbnega dela učiteljev, od katerih je polovica defektologov, ostali pa so skrbno izbrani iz vrst najboljših učiteljev, ki imajo smisel, voljo in veselje za delo z duševno zanemarjeno in zaostalo mladino. V okraju je mnogo otrok, ki končajo svojo osemletno šolsko obveznost v prvem ali drugem razredu snovne šole, zato bo treba misliti na pomožno šolo internatskega tipa, da bi te otroke usposobili v produktivne državljane, ki bodo družbi v korist.

Od 5438 dijakin in dijakov nižjih gimnazij jih je izdelalo 82,2%. Največji uspeh je pri tem dosegla nižja gimnazija v Vojniku 92,8%, najslabša pa gimnazija v Preboldu 75,6%, tako da znaša razlika med najboljšo in najslabšo nižjo gimnazijo 17,2%, kar je posledica izboljšanja kriterija ocenjevanja.

Na dveh popolnih gimnazijah, vključno z nižjimi razredi, je bilo 2231 dijakov, razred pa je izdelalo 85,6%, na učiteljsku pa je bilo 318 dijakov in dijakin, od katerih je uspešno izdelalo 87,7 odstotkov, kar je za 1 odstotek boljši uspeh od lanskega. Če pomislimo, da bodo jeseni opravljali popravne izpite, bo uspeh nedvomno presegel 90 odstotkov.

Na srednji ekonomski šoli, ki je imela 11 oddelkov, je od 279 dijakov uspešno dovršilo razrede 207 dijakov ali 74,2 odstotka, kar je za 4,1 odstotek boljše od uspeha v lanskem letu. Srednja medicinska šola je imela letos samo II. letnik, katerega je obiskovalo 39 dijakin. Uspeh je bil na tej šoli izmed vseh srednjih šol najslabši, saj je razred uspešno dovršilo le 26 dijakin ali 66,7 odstotkov. Vendar ta uspeh ni dokončen, ker bodo imele jeseni še popravne izpite.

Čeprav ne moremo biti zadovoljni z vsemi uspehi, posebno na posameznih šolah, nas vendar zadovoljuje dejstvo, da pri vzgoji in izobraževanju mladine ne nazadujemo, kar pa ne zmanjšuje odgovornih nalog, ki jih moramo posvetiti šolstvu v celoti.

M. L.

NAJBOLJŠA REKLAMA JE OGLAS v Celjskem tedniku

Pridite v nedeljo v Šmihel

NA KULTURNI DAN V POČASTITEV
70-LETNICE ROJSTVA PISATELJA VLADIMIRA LEVSTIKA

Eno uro hoda iz Mozirja proti severu, leži na pobočjih Mozirskih planin raztresena gorska vas Šmihel.

Prav živahno pa je kulturno življenje. Njegove korenine segajo že v obdobje pred prvo svetovno vojno. Med vojnama se je še stopnjevalo. L. 1926. so ustanovili ljudsko knjižnico, l. 1936. pa so ustanovili Prosvetno društvo, ki je bilo nosilec kulture v kraju. Čeprav je bila med NOB knjižnica, kakor tudi gledališki oder uničena, je vendar po osvoboditvi kulturno življenje takoj zaživelo. Pod naslovom Prosvetni aktiv, so prebivalci redno letno prirejali po eno ali dve igri. Glavni predstavnik kulturnega življenja je bil pevski zbor, ki ga je ustanovil njegov pevodvodja Anton Acman prvo leto po osvoboditvi. Ker je kulturno-prosvetno delo dobivalo čedalje večji pomen, je bilo potrebno ustanoviti Prosvetno društvo. Leta 1951. so ustanovili Prosvetno društvo »Rovtar«, v katerega se je vključila knjižnica ter pevski in dramska sekcija. Danes šteje društvo 104 članov, kar je za kraj s 390 prebivalci kar lepo število. Svojih prostorov društvo nima. Knjižnica in pevka sekcija gostujeta v pisarni KZ, dramska sekcija pa si postavi svoj oder v razred osnovne šole. Razumljivo je, da je pod takimi pogoji delo močno oteženo. Ena prireditev daje društvu le okrog 5 do 7 tisoč dinarjev kosmatega dohodka. Vsakokratno postavljanje odra ob prireditvah pa ne navdušuje članov sekcije k prosvetnemu delu. Vseeno pa dramska sekcija živi in je, lahko rečemo, prav pridna. Letno uprizori 2 do 3 igre in sodeluje pri različ-

nih proslavah. Glede materialnega stanja je vsekakor na boljšem pevka sekcija, ker za svoje nastope ne potrebuje odra. Gostovala je že na Koroskem v Mežici in v Črni, v Velenju, v Soštanju, v Mozirju, v Rečici in v Gornjem gradu. Izvajani koncerti pa so bili ponekod zelo slabo obiskani, predvsem v večjih centrih (Soštanj, Velenje, Mozirje), kar je bilo nujno v zvezi z zelo majhnimi dohodki. Ob gostovanju v Mežici in Črni dohodki niso niti dosegli izdatka za prevoz pevcov. Da je sekcija lahko plačala prevoz, je šla čez 14 dni gostovat peš v Zavodno pri Soštanju, kjer je v mali vasi našla številne in zelo hvaležne poslušalce.

Jasno je, da s svojimi lastnimi dohodki društvo ne bi moglo uspešno delati, če ne bi imelo od strani oblastvenih organov moralno in materialno pomoč. Od ustanovitve do danes je bivši OLO Soštanj dodelil društvu za uspešno delo 3 pohvale — diplome in 2-krat nagrado v denarju. Zelimo, da tudi OLO Celje in Občinski LO Mozirje ne pozabita, da po naših hribih delajo Prosvetna društva pod zelo težkimi pogoji.

Je dva meseca se društvo pripravlja na kulturni dan v počastitev 70-letnice rojstva našega rojaka pisatelja Vladimira Levstika, ki bo prihodno nedeljo, 12. avgusta v Šmihelu. Prijatelji narave in našega slavljena potrudite se in pridite ta dan v Šmihel. Priprani smo, da vam ne bo žal. Našli boste sicer skromen gledališki oder in preproste kmečke ljudi, bo pa zato bolj domače in iskreno.

S.

Rovinj - mesto platnenih streh

Zgoraj: Lepo urejeno taborišče vajenske mladine

Spodaj: Kakor vidimo, se vajenska mladina ob morju, na soncu in zraku prav dobro počuti

Na zahodni istrski obali leži med Pulo in Koproj prijazno mesto Rovinj. Prebivalci tega naselja so večinoma Italijani in maloštevilni Hrvatje, ki so se priselili tja v zadnjih letih. Bližnja okolica pa je vsa naseljena s hrvaškimi prebivalstvom. Rdeča zemlja je rodovitna in daje bogate pridelke grozdja, oliv, smokeve, zelenjave, tobaka in pšenice. Največ prebivalcev je zaposlenih v tobačni tovarni, tovarni ribjih konserv, pri kopanju boksita, mnogi pa se bavijo tudi z ribištvom. Večina kmetov iz mesta in okolice je združena v obdelovalni zadrugi »Lennis«, prav tako pa imajo svojo zadrugo ribiči.

Posebnost Rovinja so lepi borovi in pinjevi gozdovi, ki nudijo senco številnim tabornikom, ki bivajo tod v stotinah sotorov. Nad pet kilometrov dolga obala je izredno lepa, polna zalivov, otokov in polotokov. Zelo je slikovita, tako da privlači vsako leto na tisoče letoviščarjev, največ seveda iz Slovenije. Od polotoka Punte Corente, kjer tabore sredi prekrasnih naravnih parkov Beograščani, mimo mesta do koločevora in tja do bolnice za kostno tuberkulozo, so sama taborišča slovenske mladine, učiteljev, športnikov, članov društva Partizan, članov Počitniške zveze itd.

V bližini železniške postaje letuje ob progi preko 300 železničarjev v zelo prijetno opremljenih novih »čebeljastih«. Tam je tudi znano plesišče, ki ga je mladina krstila za »Texas«. Nedaleč od tega naselja, onstran prašne ceste, je dolinica s terasastim pobočjem, kjer letuje pod borovci vajenska mladina celjskega okraja. V tem naravnem amfiteatru so postavili okoli 70 sotorov. Sredi tabora visi na boru trobojnica. Tu je zborna mesto stotine mladih ljudi iz proizvodnje, ki letos prvič letujejo. Poleg vsakdanjega pesterja in živahnega taborniškega življenja so imeli tudi vrsto izletov. Večkrat so bili na krasnem Crvenem otoku, odšli so pa tudi na izlet z ladjo mimo Brionov do Pule in v nasprotni smeri do Poreča, kjer so si ogledali zgodovinske znamenitosti. Bližnji Limski kanal je nekaj svojevrstnega zaradi redkega živalstva, zlasti zaradi dragocenih ostrig, ki jih tu sami goje.

Vajenci celjskega okraja se počutijo tu zelo dobro. Posebno pa hvalijo obilno hrano, ki jo pripravljajo kuharice v posebnih štedilnikih, katere so izdelali sami vajenci in jih kurijo z butanom.

Prav je, da letuje tudi vajenska mladina, da se vsestransko krepi in uživa zasluženi dopust.

N. J.

Utropi letošnjega turizma v Laškem

Turistično-olepševalno društvo je z dopadanjem opazovalo, kako sta se hotel »Savinja« in restavracija MLO — Henke — Stark — recimo na kratko: obrata A in B — pripravljala na dostojni sprejem letoviških gostov.

Vse prečiščeno in posuto z novo plastjo belega peska. Mize okusno razmešene in olepšane s pestro kariranimi prti. Sveže pleskani rdeči in živorneni stoli, ustvarjajoči simpatični barvni akord v okvirju senčnega drevja na obeh restavracijskih vrtovih. Pa tudi ukrepi »pripravljenosti« v kleti, točilnicah, kuhinjah in tujskih sobah so na pravilni osnovi. Pred nekdanjim objektom »Henke« po stari tradiciji: čebrice z oleandri, evonymus-grmiči — in še kaj. Poleg tega sta tudi občina in Turistično društvo nekaj storila za lepši izgled kraja. Posip kričke izpranih, razritih, mlakuznih — t. j. najbolj potrebnih mest, to in ono pri okrasnih nasadih, razpored cele serije novih, prav ličnih klopi na sprehajališčih, obnova instrumentov in aparatov v vremenski hišici pri kolodvoru, ki je vsa leta po vojni ždela v mrki okrnlosti, čakajoč kdaj se pojavi zanjo rešitelj »Remont«. Hkrati smo poskrbeli v časopisju Zagreb-Ljubljana, da je nekdo vsaj rahlo pokazal s prstom na nas — ponizano »Pepelko«. Posebej pa moramo omeniti naš muzej, ki se je od lani na letos čisto praznično preoblekel in restavriral, vstevši stene, okna, luči in pod. Muzealije konservirane, strokovno pregledane in sortirane. Ves inventar na novo preurejen. Eksponati, razmeščeni z večjim okusom. In še to in ono. Sploš postaja muzej, točka kulturnega ponosa Laščanov, čeprav še čaka v marsičem idealnejše rešitve njegove celotne problematike.

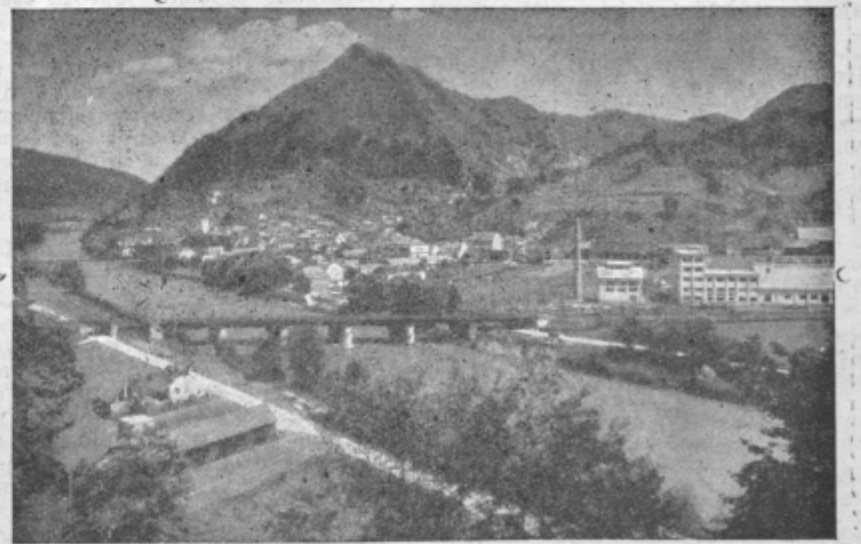
Tudi Zdravilišča ne smemo pozabiti, saj je dobilo v zadnjih letih zunaj in znotraj vseskozi kultivirano obliko. Prav ličen v stilu je hkrati prizidek z ortopedično telovadnico. Belo posute steze, cvetje, okrasni nasadi okrog stavbnih objektov, postopno olepšavanje parka, novi vzorec klopi in dr. Vse to ustvarja prav simpatično in priznana vredno sliko.

Pā da se vrnem nazaj v »center«: Dnevno smo »ošpegavali« kdaj bodo mize na vrtilih obeh postojank dobile vsaka svoj letoviščarski kolobarček — in kdaj bodo naše »ladijske palube« razživele v polni zasedbi. Prav stopnja te »zasedbe«, zlasti ob večerih — je za nas merilo, do kam se je povzpela tujska frekvenca. Proces pa se je le počasi odigraval, toda vidno boljše od ene juljske nedelje do druge. Naposled vendarle nekaj prijetnega presenečenja: Ze sredi julija vsa gostinska nočišča oddana; konec julija, zlasti zadnje nedelje, pa vrt A in B prav tako zasedeni do poslednjega stola. Obe prizorišči lepo pisani, razgibani in razigrani. Harmonika in še kak instrumentič, vrvež na plesišču, veseli obrabi mladine, puls vidno predrumljenega življenja! Sezija! Kako vsenčen zven ima ta beseda! Sezija: vsaj v miniaturni to spet doživljamo v malem — saj nismo več razvajeni! Ob obeh mravljiščih polno promenadnikov. Borba za klopne prostorčke na riveri naše Savinje. Vrt A s plesiščem oblegan

od zunaj, kakor zoo v Maksimiru. Nič ne škodi. Kar naj bo tako.

»Guverner« našega laškega gostinstva, šeš obeh uglednih obratov ob levem in desnem grlu mosta, srečni in ponosni »dedič« dveh hotelirjev, mož občinskega in javnega zaupanja, nosilec raznih funkcij, krušni oče 80 domačih in trenutno menda enakega števila letoviških abonentov, verziran gostinec, ki se dobro drži in krepko uveljavlja na svojem lepem položaju že vsa leta po vojni, se samozadovoljno smehlja, izjavljajoč, da je v Laškem do zadnje razpoložljive postelje vse zasedeno. Sovšteto v privatnih hišah. »Če se kdo pride, ga nimamo kam dati«, pravi, ter z mladeniško prožnostjo trklja sodčke piva drugega za drugim iz depoja v točilnico, kakor bi se igračkal z žogo na igrišču. Curki iz pip nimajo časa za oddih. Pa še »katre« in »šefani«, ki se kakor na tekočem traku ekspresno vrste iz kleti! »Distribucija v šanku« na drobno gre kakor po olju. Saj je tudi na »rujnega« interesentov več ko dovolj. Sifon, kislva voda, malinovec, brizganci itd., vse žubori v polni pari. In še kuhinja, ki kar vsa vonjivo cvre. »Laboratorij naših okroglih umetnic« — prijetno razgiban! Golaž, bržola, kottlet, beefsteak, roastbeef, piške, paprikaš, pečenka, postripi, kapunovo bedro ali kranjska klobasa, hrenovke, gnjat, salama, pisan narezek, čaj, turška itd. itd., vsega dovolj. Svobodna izbira po kulinaricnem leksikonu. Čisto po geslu: če vam kaj »fali«, pri nas se vse dobi! Na srečo je še dokaj ljudi, ki jim standardne brige ne pomenijo peska v čevljih.

»To bo imeniten inkaso!« si misli mogočni naš principal. »Plače mojih ljudi dobivajo trdne temelje. Le tako naprej in ne bo se treba bati kakih skrbi in godrnjanja. Vse teče v redu«. Nikdo

se še ni pritožil. Nasprotno, v knjigi gostov lahko ugotoviš edino pozitivne izjave. Pač pa mnogim kar ne gre v glavo, kako je mogoče, da Terma ni več svobodno kopališče odprtega tipa, kakor nekdanj. Hkrati hudo pogršajo, da poleg mrzle ni tudi tople vode po sobah. S »komfortom« je zaenkrat še križ. Pač pa je zanimivo, da so po vojni prišli mnogi s predsodki in Laško, bili prve dni celo razočarani, pred od-

prostozračnega termalnega bazena, toda vsaj enako važna bi bila gradnja velikega novega hotela z vsaj toliko zmogljivostjo, da bi odtehtala ono, ki smo jo izgubili z zdraviliščem. Bazen je lepa in sila potrebna reč, toda treba je imeti tudi prostore, da je moč obilici novih gostov nuditi nočišča. Jasno je, da se da z Laškem za bodočnost še kljub vsemu kaj lepega doseči!

J. Ki-nger

IZ CELJE

Takšne so želje celjskih gospodinj

Odpiranje in zapiranje celjskih trgovin gospodinjam v našem mestu ni pogodu. V poletnem času imajo skoraj vsa večja mesta drugače urejeno prodajno službo v trgovinah. Računati bi bilo treba, da v poletnem času ljudje izkoristijo sončne dneve za kopanje (vsak ne more na morje na dopust), trgovine pa so odprte ravno v tistem času, ko je sonce še najbolj visoko. V Ljubljani in Mariboru so to zadevo uredili, da so trgovine odprte v poznejših popoldanskih urah, ko se ljudje vračajo s kopalnic in sprehodov domov. V Celju pa je gospodinjam primorana, da se odreče kopanju in bivanju na soncu ali pa da ostane brez potrebnih gospodinjskih potrebščin. Zlasti so prizadete tiste žene, ki so zaposlene in v

PRI »KOTEKSU« ZBIRAJO TUDI MUHE

Pred dnevi me je zanesla pot v Zavidno. Sel sem po Teharski cesti, ki je, sedaj lepo urejena in tlakovana, lahko v ponos našemu mestu. Ne more pa nam biti v ponos to, kar sem videl v oknih skladišča »Koteks«. To podjetje ima svoje skladišče koč v nizki stavbi ob cesti. Okna tega skladišča so skrajno zanemarjena, saj je v njih na stotine crknjenih muh, tako da je dno, ki je pokrito z njimi, čisto črno. Če se ni to nezdravo, je pa skrajno neokusno. Prav bi bilo, da se plast crknjenih muh takoj odstrani.

V VODNIKOVI ULICI SO IZUMILI NOVO ČRKO

Imam to slabo navado, da se rad oziram za raznimi napismi. Tako sem, še ni dolgo tega, čisto slučajno odkril v Vodnikovi ulici 13 tole zanimivo tablo:

Ce pustimo ob strani to, da je napis že tako sam neestetski, nas bo naravnost presenetilo, od kod nenadoma nova črka? Če bi pisal to otrok, ki obiskuje prvi razred osnovne šole, bi še nekako bilo razumljivo. Toda kako si razlagati to »pomoto«? Sploh pa je že sam stil teksta čisto zamorski in brez logične zveze. Čudno je, da ni nikogar, ki bi se spoznal na take nepravilnosti in bi jih odpravil.

CENE NA CELJSKEM TRGU V TEM TEDNU

Cene v oklepaju veljajo za privatni sektor

Krompir 10—14 (18); čebula 55—60 (50—60); česen 80 (100); fižol v. — (75); fižol n. 50 (50); fižol str. 30—50 (35 do 50); grah str. — (80); solata 40 (40—60); cvetača 70 (100); spinaca — (80—100); radič — (40); peteržil 60 (70—100); korenček 50 (40—80); pesa 25—40 (30 do 40); bučke — (20—25); zelje gl. 20—26 (20—30); limone 240 (—); fige sveže 80 (—); rozine 400 (—); jabolka 40 (30—50); hruške 50 (30—60); breskve 100 (—); jajca — (16—17); mleko — (32); skuta — (120—140); smetana — (200); maslo — (480—600); med — (400); vino — (120—130); žganje — (250—350); kis — (25); kokoši — (390—480); piščanci — (180—260); pšenica — (60); koruza — (50); koleraba 30 (25—40); kumare 25 do 60 (20—80); gobe — (40—60); grozdje 120 (—); paradiznik 40—44 (—); paprika 70 (70—80); slive — (40—70); ohrovt 25—35 (30); redkev — (30—40); lubenice 40 (—); borovnice — (70); dinje 70 (—); sadjevec 40 (—).

PROBIVALSTVA

V času od 25. julija do 4. avgusta 1956 je bilo rojenih 15 dečkov in 20 deklic.

Poročili so se:
Valentin Rojc, mehanik in Zora Stefanija Lamuth, bančna uslužbenka, oba iz Celja. Leon Badian, trgovski pomočnik iz Debra pri Laškem in Viktorija Recko, knjigovodkinja iz Laškega. Anton Zličar, tekstilni mojster iz Sutine pri Kamniku in Ljudmila Grmovšek, delavka iz Celja. Jožef Jeršič, strokovni učitelj iz Idrije in Miroslava Šmerc, delavka iz Celja.

Umrli so:
Jurij Turnšek, prevzikanec iz Male Pirečice, star 77 let. Franc Jurman, upokojenec iz Križeve, star 78 let. Alojz Končan, ključavničar iz Celja, star 49 let. Franc Režen, upokojenec iz Laškega, star 44 let. Helena Leskovec, prevzikanica iz Lesičnega, stara 65 let. Olga Marija Zorn, upokojenka iz Velenja, stara 61 let. Emil Breznik, otrok iz Dobrne, star 1 dan. Miran Krazec, otrok iz Celja, star 1 dan. Anton Motore, vzdrževana oseba iz Lončarjevega doma, star 52 let. Marija Zdošek, gospodinja iz Vojnika, stara 77 let. Marija Vodlak, upokojenka iz Celja, stara 89 let.

Težka nesreča zaradi neprevidnosti

Na postaji Črešnjevce se je primerila pred dnevi težka nesreča, katere vzrok je bila neprevidnost in je terjala smrtno žrtev. V vlakcu sta bila med potniki 14-letni dijak Cvijto Savič in njegov oče, doma iz Velike Kikinde. Iz vlaka sta hotela izstopiti, ko je že odpeljal naprej proti postaji Pragersko. Skočila sta z vlaka na nasprotni strani. Po sosednjem tiru je v tem trenutku privozil vlak, ki je oba podrl. Oče je bil takoj mrtev, sinu pa so kolosa odrezala obe nogi pri kolenuh. Ponesrečeni mladenič leži v celjski bolnici in je njegovo stanje zelo resno.

DVA NOVA KIOSKA V CELJU

Podružnica Slovenskega poročevalca v Celju je te dni nastavila v Celju dva nova kioska za prodajo časopisov. Tako stojijo zdaj v mestu kar trije lični kioski Slovenskega poročevalca, v katerih prodajajo ne samo vse časopise, ki izhajajo v naši republiki, marveč tudi nekaj hrvatskih ter srbskih listov. Od novih kioskov je eden izpopolnil prostor na celjskem živilskem trgu, drugi pa je nameščen na Titovem trgu, na vogalu Doma OF.

NE SČ TEMVEČ SČ

Poleg mnogih izumetničenih in tujih imen nad trgovinami v Celju, se pojavljajo tudi napačno pisana slovenska imena. Neko slikarsko podjetje dosledno napačno piše SČ namesto SČ. Tako imate v Prešernovi ulici pri Zvezdi vedno sveže »slasčice« namesto »slasčice«, zdaj je dobila novo napis tudi trgovina »Slastičarna Zagreb«, namesto pravilno »Slastičarna...«. Naj bi slovničar, ki to slika, samo poskusil besedo izgovoriti, pa bi takoj vedel, kako je prav, saj se mu jezik sam tako obrne.

PRI »VOLNI« BI POTREBOVALI SLOVARČEK TUJK

V izložbenem oknu trgovskega podjetja »Volna« v Celju je nekdo iz nylon naredil kar nylon. Vsekakor duhovito. Priporočamo tistem, ki je tako »iznajdljiv«, da si čimprej priskrbi slovarček tujk, ker mu bo precej koristil.

Kronika

V ENEM DNEVU ŠTIRI PROMETNE NESREČE

Preteklo soboto je prišlo do štirih lažjih prometnih nesreč, ki niso terjale človeških žrtev, pa tudi materialne škode ni bilo mnogo. Letos je bilo do 1. junija 53 prometnih nesreč, zadnji čas pa je naraslo število na 83. Deset prometnih nesreč so povzročili vinjeni kolezarji, za njimi pa ne zaostajajo mnogo neprevidni vozniki motornih vozil, ki povzročijo največ nesreč zaradi prehitre vožnje ali vinjenosti.

KRAVA SKOČILA PRED AVTOMOBIL

Na cesti Celje—Ljubljana, pri Medlogu, je prišlo do lažje prometne nesreče. Voznik osebnega avtomobila Janez Dolinar je vozil proti Celju in prehitel skupino 30 glav živine. Ko je privozil do njih, je skočila nenadoma pred avto krava, tako da je voznik zadnji čas zavrl, da se je ognil trčenju. Pri zavijanju je prišlo do poškodbe na avtomobilu, ki znaša 15.000 dinarjev.

KONJ SE JE SPLAŠIL

Voznik osebnega avtomobila Vinko Grobelnik je vozil po Dečkovi cesti, kjer je zadel v enovprežno vozilo. Splašen konj je skočil naprej, se zapletel v avtomobil in ga vlekel po cesti. Voznik je padel z voza, vendar ni utrpel težjih poškodb. Materialna škoda znaša 70.000 dinarjev.

TRČENJE MOTORISTA IN OSEBNEGA AVTOMOBILA

Istega dne popoldne je vozil osebni avtomobil voznik Ivan Grobelnik po Mariborski cesti proti mestu, kjer je hotel zaviti na dvorišče mehanične delavnice. Istočasno je privozil za njim motorist Martin Korošec, ki je začel prehitevat avto po desni strani v smeri vožnje, pri čemer je prišlo do trčenja. Nesrečo je zakrivil nepreviden motorist.

AVTO ZADEL V TELEFONSKI DROG

Voznik Ivan Kvas je vozil tovorni avtomobil po cesti Celje—Maribor. Pri Stranicah je na klancu proti Slovenskim Konjicam nastal na ovinku močan pritisk na kolesa, tako da je odtrgalo varovalni obroč, ki zadržuje guma. Ta je eksplodirala, vozilo pa je zaneslo na levo stran ceste. Zadelo je v telefonski drog in prelomilo podpornik. Človeških žrtev k sreči ni bilo.

NA MOSTU JE PREHITEVAL AVTOMOBIL

Pred dnevi je prišlo na Polulah pri Celju do težje prometne nesreče. Kolezar Alojz Jerman iz Tržišča pri Novem mestu je prehiteval vojaški tovornjak, ki je imel naloženo 15 m dolgo železno konstrukcijo. Pri tem je trčil v tovornjak. Dobil je težje telesne poškodbe tako, da so ga morali odpeljati v bolnišnico. Na kolesu je nastalo za 20.000 dinarjev materialne škode. Nesrečo je zakrivil kolezar, ki je na mostu nepravilno prehiteval.

tednik

IZ CELJE

Mladinska delovna brigada „D. Finžgarja“ se je vrnila

V soboto se je vrnila v Celje 70 članica mladinske delovne brigada »Dušana Finžgarja«. Brigada je delala mesec dni na Brkinski cesti v Slovenskem Primorju. Zaradi izrednih delovnih uspehov, discipline in kulturnega dela se je brigada vrnila v Celje kot pohvaljena ter proglašena za dvakrat udarno, kar je brez dvoma lep uspeh in priznanje mladini celjskega okraja. V svojih vrstah ima brigada tudi 23 udevnikov, 30 brigadirjev pa je prejelo pismena priznanja za delo.

Celjani so udarni mladinski delovni brigadi priredili lep sprejem. Za brigado

MLADINSKA PRIREDITEV V VELENJU

Mladina Velenja pripravlja za 19. avgust večje zborovanje, ki bo na prostem, na gradu. Zborovanje bo združeno s povorko mladine in kulturnim programom. S takšno prireditvijo hoče mladinska organizacija v Velenju vzbuditi zanimanje med mladino in jo vključiti v svoje vrste. Posebnost prireditve bo prikaz starega rudarskega običaja, krst mladih rudarjev, imenovan »skok čez kožo«.

Kulturno pismo iz Prebolda

Letos se je močno razmahnilo kulturnoprosvedno delo v Preboldu. Knjižnica, ki spada med največje in najbolj urejene v Savinjski dolini, ima preko dva tisoč knjig. Vendar je največja težava v tem, ker so stare knjige vedno bolj obrabljene, novih pa je še vedno premalo. Vodstvo knjižnice stremi za tem, da bi priskrbelo celotno zbirko domačih pisateljev. Največ knjig prečitajo mladi ljudje. Čitalcev, ki jih je največ pozimi, je okoli dvesto. Precej knjig prebere tudi kmečka mladina. Pri nabavljanju knjig so precejšnje finančne težave, vendar pomagata knjižnici sindikat Tekstilne tovarne Prebold in kmetijska zadruga.

Precejšnja pridobitev je tudi čitalnica, ki je zelo okusno opremljena. Ustanoviti nameravajo tudi potujočo knjižnico, ki bo izposojevala knjige v bolj oddaljene kraje, kjer ni javnih knjižnic.

Igralska družina, ki jo vodi režiser tovariš Fric, je naštudirala v pretekli sezoni pet odrskih del, s katerimi so gostovali po bližnjih in daljnih krajih.

IZ MOZIRJA

Občinski ljudski odbor je na svoji zadnji seji sprejel odločbo o ustanovitvi oddela predvojaške vzgoje. Na področju občine bo pet samostojnih čet in dva voda. Za komandanta je bil imenovan tovariš Jože Marolt, rezervni kapetan I. klase iz Mozirja.

V Mozirju se že pripravljajo na krajevni praznik, ki bo 12. septembra. Stavili so poseben pripravljalni odbor, vse priprave pa vodi organizacija SZDL. Praznovanje bo trajalo tri dni, začelo pa se bo v nedeljo, 9. septembra. Program prireditev bo zelo pester.

V neposredni bližini Mozirja tabo-rijo ob Savinji ljubljanski taborniki iz rodu »Sivih volkov«. Njihov tabor je zelo vzorno urenjen. Lepih dni pri kopanju na Savinji jim ne manjka kljub temu, da jim včasih nagaja dež. Upajmo, da bodo tudi drugo leto obiskali ta kraj.

Občinski ljudski odbor je na svoji zadnji seji sprejel več novih zakonskih predpisov kot so: odlok o ustanovitvi občinskega investicijskega sklada, občinskega cestnega sklada, odlok o uvedbi občinske doklade ter odlok o ustanovitvi sklada za štipendije. Razpravljali so tudi o nekaterih spremembah statuta občine in družbenega plana za leto 1956. Sprejet je bil tudi dopolnjevi odlok o sistemizaciji delovnih mest v upravi občinskega ljudskega odbora in odlok o dopolnilnih plačah.

Zelo živahna razprava je bila o pritrditvi zaključnih računov gospodarskih organizacij, kmetijskih zadrug in obratov. Na koncu so prebrali poročilo sanitarne inspekcije in razpravljali o problematiki zdravstva na področju občine. Sprejeli so še nekaj sklepov iz področja gospodarstva in zadrugištva.

V MOZIRJU NE ZNAJO DOSLEDNO PISATI

V Mozirju je sredi trga napis na okrepčevalnici: »Buffe«, kar seveda ni ničesar podobno. Čudno je le, da takšnih stvari nihče ne opazi. Zakaj ne bi mogli napisati »Buffet«? Saj je na tabli več kot dovolj prostora še za eno črko.

IZ DOBRNE

V ponedeljek zvečer je kulturno-umetniško društvo »Kajuh« priredilo koncert umetniških, narodnih in partizanskih pesmi. Kakor vselej, je tudi tokrat bila nabito polna dvorana.

Prostovoljno gasilsko društvo se je v nedeljo z vsemi člani udeležilo II. gasilskega festivala v Mariboru.

dirje je priredil sprejem tudi Okrajni komite LMS Celje, v katerem imenu jih je pozdravil sekretar tov. Ljuba Šega. Brigadirji so v odgovoru obljubili, da se bodo tudi prihodnje leto udeležili mladinskih delovnih akcij.

IZ PREBOLDA

Delo telovadnega društva se je v zadnjih letih močno pozvelo. Pripravili so telovadno akademijo, kjer so nazorno prikazali uspeh letošnjega intenzivnega dela. Odbojkarji so se močno uveljavili v okrajnem merilu. Lepo število telovadcev je sodelovalo tudi na okrajnem telovadnem nastopu v Velenju. Tudi vprašanje prostorov za telovadbo bo kmalu rešeno, ker že gradijo telovadni dom, ki ga nameravajo do zime dograditi.

Sahiste, ki jih je okoli trideset, uspešno vodi tovariš Skok. Kot člani društva »Svoboda« so zasedli prvo mesto v okraju.

Kegljači so letos izgubili poštvovalnega predsednika tovariša Korberja. Člani trenirajo redno in so se na raznih okrajnih in medkrajevnih tekmovanjih kar dobro plasirali.

Laško bi mislili tudi na ustanovitev mladinskega ali pionirskega moštva. Pri njihovem delu je nepravilno to, ker jim pri treningih, ki trajajo večihih pozno v noč postavljajo keglje šoloobvezni otroci.

Tudi Ljudska tehnika je dosegla že prav lepe uspehe, kljub temu, da delajo s precej primitivnimi sredstvi. Med drugim imajo v programu tudi šoferski tečaj, za katerega je med mladino največje zanimanje.

Delo preboldske kmetijske zadruge se je v zadnjem času temeljito popravilo. V zadrugi je včlanjenih sedaj stošestdeset kmetov, nekaj reških kmetov pa še stoji vedno ob strani, ker že nekaj časa zamažajo na elektriko.

K. P.

V SOCKI PRI STRMCU IMAJO LEPO SOLO

Ko sem se pred kratkim mudila na posvetu OZZ, mi je učiteljica Katica Moravčan razkazala solo. Ta sola v bivši graščini ima komaj dve učiteljici in je štirirazredna. Poleg učiteljice podučuje še nadržatelj. Učilnici sta zelo lepo urejeni in čisti. Moravčanova mi je tudi povedala, kako je težko učiti, ker starši ne pošiljajo otrok redno v solo. Pravi, kadar si otrok želi, da bi se naročil na Cicibana ali Pionirja, mora k staršem na dom, da jih prepriča o koristnosti otroške revije.

Tudi kulturno se mnogo udeležujejo, saj so igrali že Roševje igrivo Domočina samo ena. Z novim šolskim letom bodo uredili lutkovno gledališče in telovadnico.

IZ LOČ

Avto-moto društvo v Ločah pri Slov. Konjicah spada med najboljša v Sloveniji, saj je bilo med tistimi dvanajstimi, ki so na občnem zboru republiške avtomoto zveze LRS dobila posebno značko in pohvalo za svoje delo. Tudi letos nočejo zaostajati. Že sedaj prijavljajo posebno tečaj za soferje-amaterje, za katerega se je prijavilo že okoli 25 mladih fantov iz vse okolice. Dne 2. septembra pa bo društvo priredilo hitrostne krožne dirke na 800 m. Člani društva v ta namen že nekaj časa s prostovoljnimi delom urejajo cesto.

L. V.

OBEŠIL SE JE

V gozdu na Aninem hribu nad Štorami se je obesil Anton Zloha, predčelavec v štorski martinarni. Star je bil 45 let. Zapušča ženo in pet otrok. Vzrok samomora še ni pojasnjen.

PRODAMO

kompletno novo okovano ogrodje za 3—4 tonski voz brez obročev in gum ter razne druge uporabne predmete. Interesenti naj se zglasijo pri KZ Šentjur pri Celju v prisilni likvidaciji.

Uprava prisilne likvidacije

KMETIJSKA ZADRUGA ŠENTJUR V PRISILNI LIKVIDACIJI

poziva ponovno vse dolžnike in koristnike kakršnihkoli predmetov, da se zglase v pisarni likvidacije v Šentjurju glede ureditve plačil oziroma vrnitve izposojenih predmetov.

Proti vsem, ki se ne bodo zglasili do 31. avgusta 1956, bomo vložili tožbo, stroške pa naj si sami pripišejo.

Uprava prisilne likvidacije

„ANDREA DORIA“, ponos italijanske mornarice, SE JE POTOPILA

25. julija ponoči je morje zagrnilo s svojimi valovi eno največjih potniških ladij na svetu in hkrati najlepšo in najboljše med ladjami, ki jih premore Italija. Ta nesreča je po potopitvi »Titanika«, kmalu po prvi svetovni vojni, ena največjih v mirnem času.

Do nesreče je prišlo na čuden, nepojasnjen način. »Andrea Doria« je vozila na stalni progji iz Evrope v New York. Na krovu je imela okoli 2000 potnikov in članov posadke. Blizu ameriške obale je v usodni noči plula v gosti megli. V istem času je na poti iz New Yorka plula švedska poštovarna ladja »Stocholm«. Obe ladji sta bili opremljeni z radarji, zato je tem bolj čudno, kako da sta se njnuni poti tako tragično srečali. »Stocholm« je z vso silo udaril v bok potniške ladje »Andrea Doria« in s tem napravil velikansko luknjo, skozi katero je vdrla voda.

Obe ladji, tudi »Stocholm« je bil močno poškodovan, sta takoj po nesreči začeli oddajati signale za pomoč. Te znake so slišale ladje v bližini nesreče, med njimi je bila najhitreje na mestu nesreče velika francoska potniška ladja »Ile de France«, pa tudi pomorske baze na ameriški obali so bile hitro obveščene. Več trgovskih in vojnih ladij je takoj spremenilo smer vožnje in pohitelo ponesrečencem na pomoč.

»Andrea Doria« se je kmalu začela nevarno nagibati, ker je njena poškodba bila izredno težka. Naglo nagibanje je povzročilo še bolj obupno stanje, saj vrste čolnov na eni strani sploh niso mogli uporabiti za reševanje potnikov. K sreči so ladje, ki so prihitele na pomoč, bile kmalu na kraju trčenja in sprejemale brodolomce na svoje palube.

Ob trčenju je izgubilo življenje 7 ljudi. Kot srečo v nesreči lahko imenujemo dogodek z neko 14-letno deklico, ki je bila ob trčenju na najbolj izpostavljenem predelu potniške ladje. Sunek jo je vrgel med razbitine »Stocholma«, kjer so jo težko ranjeno našli šele naslednji dan.

Medtem ko so reševalci spravili vse potnike na ladje, ki so prišle na pomoč, se je posadka »Andrea Doria« zagrizeno borila, da bi rešila ponos italijanske trgovske mornarice. Vendar so bili vsi naporji zaman. Zjutraj, ko je sonce uprlo svoje žarke na povsem mirno gladino oceana, se je ladja vse bolj nagibala. Medtem je »Stocholm« že plul v spremstvu ameriške vojske ladje nazaj v New York, kamor je kljub

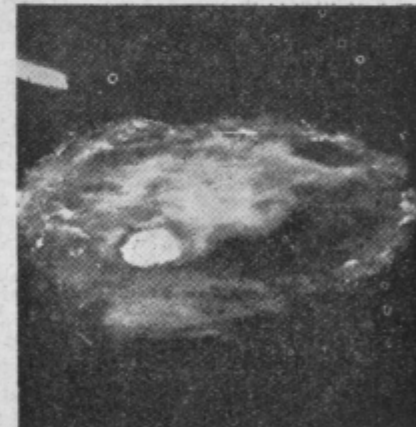
pitvijo, je dobil od italijanskega ministrstva trgovske mornarice iz Rima nalog, da z 11 mornarji, ki so ostali z njim, zapusti ladjo.

Ladje, ki so prevzele brodolomce, so nesrečnike pripeljale v newyorško luko, kjer so prvič v zgodovini tega pristanišča carinske in policijske oblasti umaknile svojo pikolovsko kontrolo. Ranjence so prevzele newyorške bolnišnice, ostale ponesrečence pa so brezplačno prevzeli hoteli in pensioni.

Medtem so na kraju nesreče še vedno iskali 52 pogrešanih potnikov z »Andreie Doria« in skušali rešiti ladjo. Toda bilo je vse zaman. Ladja se je ob prisotnosti mnogih reševalcev potopila na 200 metrov globoko dno Atlantika.

»Andrea Doria« je bila druga italijanska ladja s tem imenom. Prva je bila vojna ladja, ki se je potopila med vojno. Potniška ladja »Andrea Doria« je bila nova, moderno urejena ladja z 29.000 tonami nosilnosti.

Slike, ki jih objavljamo so bile posnete s helikopterja, ki je nadletaval ladjo med potopitvijo.

CELJSKE besede

TARZAN IN CELJANI

Ko v Metropolu Tarzan je zavijal, se slednji dan je pred blagajno vil košati rep Celjanov in nam pričal, do kam Celjan je svoj okus razvil. A brez zamere: opice, divjaki, zelena džungla, lik polnagega moža, to nam domače so stvari že od takrat, ko v džungli smo bili kot opice doma. Zato še jaz trpel sem pred blagajno, potil se, stiskal, klel v sosedovo uho in marsikateri sem razdrl trajno in marsikomu stopil na nogo. A nekateri so potrkali na vrata, ki so ob strani desno. »O Sezam! Odpri se!« rekli so, dobili karte in jih pod nos molili nam. Tako bilo je vse zelo solidno: Celjani, Tarzan in poldruga ura, a pred blagajno z vsemi rekviziti pa prava celjska — uvertura.

NA STADIONU

Zadnjič smo na stadionu se na čelu z Lorgerjem borili, vse bilo je, kot je treba in bili bi res dobili. Vendar s palico nekdo je skakal, ki višine ni razločil: pa začel je previsoko, a prenizko skočil.

VSAK TE DEN ENA

Tovariši, ali mogoče vi vidite cene? Nemogoče! So pregloboko!

Šola peklenških šoferjev

Dandanes v Združenih državah Amerike skoraj ne mine večji sejem, ali poljedelska razstava, na kateri ne bi izvajali tudi svojevrstnih — vratolomnih avtomobilskih dirk. Naziv »dirkali« je v tem primeru skorajda neumestno, saj ta »šport« skoraj nima nobene zveze s pravim pojmom o športu.

Svojevrsne avtomobilske dirke so v tem zanimive, ker na avtomobilski stezi na vse mogoče načine trčijo, se prekipicavajo, »skačejo« z avtomobilj in letijo po zraku. Umestnost pa je seve v tem, da ostane vozač pri vsem tem početju nepoškodovan. Zlom reber, ali podobne »malenkosti« sodijo k poklicnemu riziku tekmovalcev. Izvesti trčenje dveh avtomobilov pri hitrosti 140 kilo-

kirurg. Postal je avtomat, ki je previjal, čistil rane, na grobo ravnal polomljene kosti, pa spet povijal in povijal...

Bolniki so klicali na pomoč, bljuvali. Lažje ranjeni so ga vlekl s silo k najtežjim in umirajočim ranjencem. Dr. Sasaki je bil avtomat...

metrov na uro ni preprosta stvar, a da po tem ne potrebujejo mrtvaškega avtomobila. — Podobne »umetnosti« uči Jack Hochman, ki je v Ameriki odprl šolo peklenških vozačev vseh vrst. On velja na svojem področju za pravega izvedenca, ki si je precej slave nabral z lastnimi atrakcijami v filmih in na drugih prireditvah. Pouk v njegovi šoli je teoretičen — na črni tabli — in praktičen — na dirkališču. Tu se učijo umetnosti, kako si ne zlomiš vratu.

VSAK DAN IZIDE NA SVETU NAD 255 MILIJONOV IZVODOV ČASNIKOV

Posebna komisija UNESCO je objavila podatke iz katerih je razvidno, da dnevno izide po vsem svetu nad 255 milijonov izvodov časopisa. Novice o dogodkih na Zemlji posreduje poslušalcem nad 256 milij. radijskih sprejemnikov, v novejšem času pa se je pridružila sredstvom informacije še televizija. Na svetu imajo že približno 50 milijonov televizijskih aparatov.

HIROŠIMA

Bolnica dr. Fudžija ni bila več na bregu reke. Bila je zdrobljena in razmetana v rečni strugi.

Dr. Fudži je kakih dvajset minut ostal omamljen in stisnjen med hlode v vodi. Toda čim se je predramil, ga je že popadel strah, da utegne reka zaradi zajezitve z ruševinami narasti in ga tako vklenjenega zadušiti. Začel se je vrteti in se boriti z »lesenimi kleščami« dokler se ni po trudapolnih naporih osvobodil. Ker je imel pokodovane rane ni mogel plavati. S pomočjo k bregu pristonjenega hloda se je uspel pririti na breg.

Kri mu je tila iz čeljusti in po hrbtu, ko se je opotekal proti kraju, kjer naj

nemu sloju, niti zdravnikom, ki bi bili tolikanj potrebni.

Od sto petdeset zdravnikov je bilo petinšestdeset mrvih, drugi pa so bili ranjeni in nesposobni za delo. Od 1.780 bolničark, je ostalo komaj sto sposobnih za delo. V največji bolnici, bolnišnici rdečega križa, je bilo sposobnih zdravnikov od prejšnjih trideset, samo šest in od preko 200 bolničark komaj devet.

Edini nepoškodovani zdravnik je bil dr. Sasaki.

Po eksploziji je odhitel v skladišče po zavoje. Tudi ta prostor je bil, kot vsi drugi, v strahovitem neredu. Steklenice z zdravili so bile razbite, zdra-

bi bila njegova bolnišnica. Brez očal je videl le megleno. Pretresen je gledal ostanke svoje bolnice z mostu kjer je srečal dr. Mačija in ga vprašal, kaj se je utegnulo zgoditi. Dr. Mačio je menil, da je to katastrofo povzročila verjetno bombna veriga.

V prvem trenutku je dr. Fudži opazil dva požara. Toda hip za tem sta oba zdravnika videla nekaj, kar ju je zmedlo. Neskončna kolona ranjencev je pridrla na most. Vsi so bili opečeni, okrvavljeni. Največ po licu in rokah.

Dr. Fudži je pomišljal, da je moralo biti nekaj hujšega kot je bombna veriga, toda dr. Mačio je vztrajal pri svojem.

Tedaj se je požar močno razširil. Še malo in oba sta morala pobegniti z mosta, ker je bilo prevročje. Dr. Fudži je odšel pod mast, kamor so se zatekli tudi nekateri drugi. Videl je, kako so se nekateri njihovih uslužbencev reševali izpod potopljenih ruševin. Ena izmed sester je z nogami objemala hlod in plavala z njim po reki navzdol. Druga je bila ranjena skozi prsa. Zdelo se mu je, da je slišal glasove svoje sorodnice. Gledal je kje bi mogla biti, toda ni je mogel najti. Nikdar več je ni videl.

Ljudje so bili potrebni zdravniške pomoči, toda on sam je bil ranjen in jim ni mogel pomagati.

vila so bila razpršena po zidovih, instrumenti pa raztreseni povsod naokoli.

Pograbil je nekaj zavojev in nerazbito steklenico mercurrohroma in stekel nazaj. Najprej je povil rane svojemu šefu nato pa po vrsti bolnikom, kolegom in bolniškim sestram. Ker ni imel očal, je bilo njegovo delo pomanjkljivo, dokler ni našel pri neki ranjeni sestri očala, ki so mu vsaj približno toliko služila kot lastna.

Delal je hitro brez metode. Nudil je pomoč tistim, ki so mu bili najbližje pri roki. Toda kmalu je opazil, da je hodnik vedno bolj poln ranjencev. Spoznal je, da ranjenci od zunaj oblegajo bolnišnico. Bilo jih je toliko, da je prenehaj nuditi pomoč laže ranjenim in se posvetil težjim ranjencem. Zavedal se je, da je največ, kar more storiti, ustaviti kri pri najtežjih ranjencih. Videl jih je strahotno odrte in opečene. Lažje ranjeni so pomagali hoditi težjim, ali pa so na pol mrtve nosili v bolnico. V kratkem je bila bolnišnica nabita z nesrečnimi ljudmi. Polne so bile sobe, polni hodniki, polna stopnišča in pomožni prostori. Celo na vhodnih stopnicah, po dvorišču in ob bližnjih hišah je ležalo na stotine ranjenih, nujne pomoči potrebnih ljudi. Videl je, kako se je skupina šolarj, ki so bile nekje na protipožarnem delu, približevala bolnici. Dekleta so bila razdrapano, opečena in polna ran. Nobena ni mogla stati. Vleklo se so po tleh na vse mogoče načine, da bi dosegle bolnišnico in pomoč.

Dr. Sasaki ni imel časa razmišljati, kakšna naj bi bila nesreča, ki je zadelo mesto. Ni vedel, da je v mestu na sto tisoč mrtvih, drugih sto tisoč ranjenih in da se njegove pomoči nadeja najmanj deset tisoč ljudi, ki so bili v bolnici in okoli nje.

Sasaki je izgubil občutek za preciznost in hladokrvnost. Opotekal se je sem in tja. To ni bil več tisti znani

ZGODA
PRIREDIL B. MLAKAR
NARISAL C. OBLAK

Zdvojega severa

69

Sredi ozkega prostora med njima je stala Kresnica, tresoča se in prestrašena. Kmalu pa je razumela položaj, vsa groza jo je minila! Veselo je stresla z glavo. Stekla je k Blisku in ga nežno grizla, hotela mu je povedati, da novodoštec ni njun sovražnik. Bliska je nje-no obnašanje presenetilo; ni je razumel. Znova je pogledal Liska: v njem ni bilo nikake pripravljenosti za borbo. Orjaški ovčarski pes je bil še večji kakor Blisk, toda ni bil bojaželjne narave.

70

Počasi je začel Blisk razumevati: ta vsiljivec ni volk, niti ni njegov tekmeec pri Kresnici. V njem se je zbudila čudovita nagonna razsodnost. Jeza se mu je ohladila, plamen v očeh je ugasnil. Spet se je v njem vzbudila duša psa, psa, ki je pred dvajsetimi leti služil človeku. Počasi sta se veliki živali približali druga drugi, dokler se njuna smrčka nista dotaknila. Kresnica ju je gledala in njene oči so se iskrale od veselja. Prijateljstvo je bilo sklenjeno in potrjeno.

71

Lisko se ni dolgo mudil pri svojih novih tovariših. Uvidel je, da je tu Blisk prvi gospodar in Kresnica njegova tovarišica. Volk si izbere za družico za vse življenje samo eno samico. Pes pa je pristaš mnogoženstva. Toda Lisko je živel že dolgo časa v divjini in zato je tudi vanj prešlo že del divje narave in njenih nagonov. Ko se je to noč vrnil k svojim gospodarjem, mu je bilo tesno in je bil še zmeraj ganjen od izrednega doživljanja.

72

Noč sta Blisk in Kresnica preživela na lovskega pohodu. Blisk si je na vso moč prizadeval, da bi jo odvedel od Liskove sledi, toda to se mu ni prav posrečilo. V njegovi tovarišici se je izvršila čudna sprememba. Zjutraj pri prvih sončnih žarkih se je Kresnica vlegla in zarila nos v svoj debel rep, kakor bi hotela spati. Blisk je kmalu globoko zaspal. Zbudil se je šele, ko je sonce že dve uri potovalo po nebu. Takoj se je napotil h Kresnicinemu ležišču; bilo je mrzlo in zapuščeno.

Za spremembo preživnine ni treba tožbe

Okrajno sodišče je po vloženi tožbi odločilo s sodbo, da mora plačevati toženeec namesto 200 din v bodoče mesečno 1000 din preživnine za svojo mladoletno hčerko.

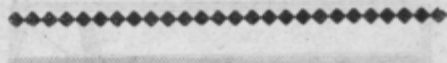
Toženeec se je pritožil, češ da več kot 500 din mesečno sploh ne zmore. Okrajno sodišče je pri reševanju te pritožbe razveljavilo sodbo in celotno pravno postopanje kot nično.

Iz Partizana

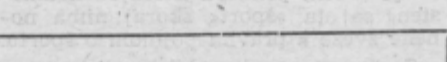
PRED OKRAJNIM PRVENSTVOM V PLOVANJU

Olimpijski bazen v Slovenskih Konjicah je v zadnjem času le oživel. Najprej so ga poživeli igralci celjskega Neptuna s svojim logorovanjem in pripravi na letošnje liga tekmovalne in pripravne tekme.

NAJDENI PREDMETI

- Na najtisti za notranje zadeve Celje se nahajajo naslednji najdeni predmeti: 1. I moško dvokolo brez znamke in številke — manjka več delov.

POZOR — UPOKOJENCI!

Društvo upokojencev, podružnica Celje I, obvešča, da bodo delili zdravstvene izkaznice za osebe upokojence in njihove družinske člane v društveni pisarni Zidarska 22.

PUTNIK — CELJE

Naši izleti: Z avtobusom po Dolomitih, v Trst, Graz, Dunaj—Praga, Reka—Atene—Reka, Rim Napoli—Pompeji, po Jugoslaviji, Danaj, München.

GOSTOVANJE LIBOJSKE SVOBODE V NAZARJU

Libojska Svoboda gostuje v nedeljo, dne 12. avgusta 1956 ob 17. uri s koncertom v kinodvorani v Nazarju.

PISARNIŠKO MOC

tudi začetnika za knjigovodstvo sprejme takoj ali pozneje industrijsko podjetje. V poštevdj tudi absolutni Ekonomski srednje šole.

PRODAM delavnico primerano za stanovanje.

Naslov v upravi lista. PRODAM kompletno prsno konjsko vprego. Naslov v upravi lista.

PRODAM zložljivi fotelj (fotelj-divan). Vrtec, Celje, Tkalska 14.

PRODAM jedilno mizo (raztezalno za 6 oziroma 12 oseb), s 5 stoli in kuhinjsko mizo. Mizarstvo, Celje, Zagata 2.

PRODAM radio aparat »Bistra«, Naslov v upravi lista.

UGODNO PRODAM kravo s teletom, 2 plemenški svinji po 80 kg, sod za gnojnik ter biljard v dobrem stanju. Birša gostilna Velenje, Celje, Ostrožnica 105.

PRODAM delavnico, primerno za stanovanje. Naslov v upravi lista.

PRODAM mali štedilnik Celje, Drapšinova 23. ZAMENJAM lepo »dvoosobno stanovanje s kopalnico v MARIBORU za slično ali enosobno v Celju. Naslov v upravi lista.

ZAMENJAM komfortno opremljeno samsko sobo za enako v Celju. (Plačam mesečno 2000 din.) Ponudbe na upravo lista pod »17. septembra» VELIKO NAGRADO dobi, kdor mi preskrbi sobo in kuhinjo. Naslov v upravi lista.

ZATEKEL se je golob pismošolca, značka 4x918. Tebarje 45, Avgust Koren.

KDOR MI POSODI DENAR za nakup krav, mlekaric, dobi dobro nagrado. Naslov v upravi lista.

SPOSOBNEMU in v svoji službi budnemu organu LM, tov. Kotarju, se najlepše zahvaljujem, da sem dobila vrnjeno moje ukrađeno kolo, ki ga je povzela Kotar tako hitro izsledil. K. M., Celje, Gubčeva ulica

NEDELJSKA ZDRAVNIŠKA DEŽURNA SLUŽBA Dne 12. 8. 1956: dr. Bitenc Maks, Celje, Cankarjeva ulica 11.

Nedeljska zdravniška dežurna služba traja od sobote ob 18. ure do ponedeljka do 8. ure zjutraj.

KINO

KINO UNION, CELJE Od 10. do 13. 8. 1956: »Obad«, ruski barvni film

Od 14. do 17. 8. 1956: »Potniki in Splendidi«, jugoslovanski film

KINO METROPOL, CELJE Od 13. do 16. 8. 1956: »Sampion sveta«, ruski barvni film

Od 17. do 20. 8. 1956: »SONCE NAS GREJE«, ameriški film

Sport

Nepotreben poraz

Letošnji memorial Ferda Skoka je v nedeljo privabil na stadion Borisa Kidriča okrog 1500 gledalcev, ki so bili priča lepim in razburljivim atletskim borbam med hrvaškimi in slovenskimi atleti.

Uvodna svečanost je bila posvečena spominu na velikega celjskega atleta in partizanskega borca Ferda Skoka. V imenu AD Kladiivar je gov. Karel Jug orisal lik Ferda Skoka, ki je vse svoje kratko življenje posvetil delu za napredek telesne vzgoje, športa in kulture na sploh na našem polceljsju. Bil je napreden ljudskošolski učitelj in kot takšen nenehno preganjan od protiljudskih klerikalnih režimov.

Vnet za slovensko besedo in pesem je ustvarjal pevske zbornice in komponiral pesmi, vnet za slovensko zemljo in svobodo se je hrabro boril v partizanih v letih 1942—1945, ko je kot komandant I. bataljona Cankarjeve brigade sredi vojne metelca našel prezgodnji počitek v gozduh pod Gorjanci. V atletiki je bil v letih od 1929—1954 vedno v prvih vrstah med jugoslovanskimi sprinterji in stalni član državne reprezentance. Uspešno je zastopal jugoslovansko atletiko v Grčiji, Bolgariji, Turčiji, Romuniji, Češki, Italiji in Avstriji. Na 100 m je imel najboljši čas 11,0, na 200 m pa 22,4! Obe reprezentanci — Hrvaška in Slovenija — sta počastili njegov spomin z vzklikom slavljav, nakar so predstavniki obeh ekip pohiteli na tribuno k materi Ferda Skoka in ji izročili topke cvetja.

Po tej uvodni svečanosti se je pričela velika bitka. Od gledalcev pač nihče ni pričakoval poraza slovenske reprezentance. Strokovnjaki so si bili edini v tem, da bo zmaga ene ali druge reprezentance zelo tesna in da že najmanjša nesreča v eni izmed tekmovalnih disciplin lahko odloči zmagovalca. Upoštevati moramo, da Hrvači niso pristali na tekmovalno v kompletne olimpijske programe in so se odločili le za 15 disciplin, ki so jim pač najbolj odgovarjale. Sprito tega so imeli slovenski reprezentante težje delo. Vse tja do šestih disciplin je nekako šlo in je Slovenija bila stalno v vodstvu. Tek na 800 m, ki se je končal z dvojno zmago gostov, pa je situacijo obrnil v prid Hrvatov. Slovenci so po metu kopja rezultat ponovno izenačili, po naslednji disciplini, teku na 5000 m, pa so bili v vodstvu zopet Hrvatji. Dvojna zmaga domačinov v metu diska je stanje v dvoboju zopet menjala v prid reprezentance Slovenije, nakar so gostje po palici skoku v daljino in dramatični borbi v metu krogla izboljšali dokončno zmago. Kljub zmagi slovenske štafete je končna zmaga pripadla gostom, vsega za točko razlike — 124:125!

Kje so bili spodsrljajši slovenskih reprezentantov? Tam, kjer smo računali na zmago in dragocenih 7 točk, nismo dosegli niti ene! To je bil skok ob palici, kjer smo vsi pričakovali zmago mladega Leška. Kot običajno je pričel skakati šele pri višini 5,80 m, vendar tokrat mu ni šlo in so vsi njegovi poizkusi bili zaman. Letvico je trikrat podril in s tem izpadel iz tekmovalja. Drugi spodsrljaj je bil v teku na 5.000 m, kot drugo tekmovalca. Slovenija je moral nastopiti Svetlina, dočim je slovenski rekorder na tej progi Hafner iz Ljubljane, ki je baje bil prvotno določen za tek na 1500 m, bil le opazovalec med gledalci. Hafner bi po svojih sposobnostih lahko uspešno posegel v boj z Zuvelo za prvo mesto oziroma bi z Malejem bila na 2. in 3. mestu, kar bi zadostovalo za zmago slovenske reprezentance. Tretji spodsrljaj, če ga lahko tako imenujemo, je odločitev da Vipotnik teče 1500 m v družbi z Muratom, pa čeprav je bil prvotno določen na 800 m, kjer mu je bila zagotovljena zmaga! Res smo videli najlepšo borbo na tem tekmovalju prav v teku na 1500 m, kjer je Vipotnik ponovno izboljšal slovenski rekord za dobro sekundo, bil pa je kljub temu drugi, ker ga je Murat prehitel v zadnjih metrih... Zopet izguba dragocenih točk! V nogometu pravimo takole — zmagati nam koristilo lepa igra, če golovi Goli odločajo zmagali O nedeljskem atletskem srečanju bi lahko napisali nekaj podobnega... Ekipna zmaga slovenskega moštra nam je ušla iz rok prav zaradi gornjih spodsrljajev, ki so bili več ali manj posledica napućnih taktičnih prijemov. Med največje pomanjkljivosti je treba omeniti, da AZS ni imenovala tehnične vodje slovenske ekipe, ki bi lahko energično ukrepal v kritičnih momentih in postavil ekipo tako, da bi zagotovil Sloveniji zmago. V tem zvezi so bili gostje v nedeljo veliki mojstri, saj so imeli s seboj cel štab strokovnjakov (7 po številu!), uro pred nastopom sestank s svojim moštvo, med potekom tekmovalja pa so vedno vsi člani štaba dajali tekmovalcem potrebna pojasnila in napotke. V takem miljeju so se tekmovalci počutili sproščeni in so dajali od sebe vse svoje sposobnosti in znanje.

Celjani smo lahko ponosni, da je slovenska reprezentanca bila sestavljena večinoma iz njihovih atletov. Iz Ljubljane so sodelovali le Penko, Pokorn, Plat, Zgalin, Sluga, Kolar in Svetlina, iz Maribora pa Markež, Loriger je tudi tokrat postavil telega mošta, saj je zmagal na 110 m čez ovire (14,4), na 100 m (10,8) ter po svojih močeh pripomogel tudi zmagi slovenske štafete na 4 x 100 m (Pokorn, Lešek, Zupančič, Loriger — 45,5). V metu kladiiva je Kostrič uspel postaviti nov slovenski rekord s 52,90 m in je s tem rekord v tej disciplini zopet v celjskih rokah. Najlejša disciplina je bil vsekar tek na 1500 m. Murat je vodil prvi krog, nato je prešel v vodstvo Vipotnik, Murat pa ga je zvesto spremljal. Tako sta tekla ramo ob ramo.

Nogomet

TESEN PORAZ V KRANJU

Po ssoncu pada dež ali obratno kot pravimo spo dežju sonce sije, tako je tudi z rezultati nogometišev Kladiivarja. Preteklo nedeljo so poskrbeli za veliko presenečenje z zasluženjo zmago nad Odradom sredi Ljubljane, zadnjo nedeljo pa je tesen poraz proti Triglavu v Kranju — 1:0 — le pomenil bladen tuš za celjske ljubitelje Kladiivarja. Kladiivar nastopa v zadnjih srečanjih močno pomlajen, v moštvo uvaja vrste moči, saj bodo že naslednji mesec verjetno odrinili k vojakom Belec, Rojnik in Vodeb. Prav je tako, naj le nastopajo v zadnjih preizkušnjah igralci, ki nas bodo zastopali na prvenstvenih tekmah. In ta prvenstveni ples okrog žoge bo kaj kmalu, po vsej verjetnosti že 9. septembra! No, v Kranju je Kladiivar v I. polčasu pokazal izredno lepo igro vse tja do kazenskega prostora, kjer je prenehalo vse znanje. Približno 6 je bilo 100% situacij za doseg golov, žoga pa po stari navadi ni našla poti v mrežo... Iribernik je bil dvakrat sam 5 metrov pred praznimi vrati nasprotnika, žoga pa je poslaj v aut! V II. polčasu so domačini po zaslugi Goleša dosegli edini gol in zmago. Domačini so iz 18 m streljali prosti strel, žoga se odbila od prečke, pri tem pa je zadela Goleša in se od njega odbila v lastno mrežo... Kranjčani so bili v II. polčasu boljši, Celjanom pa je zmanjkalo kondicije.

Nogometiši Kladiivarja so te dni dobili novega trenerja tov. Pavišo iz Zagreba!

SPORTNI SPORED:

Nedelja, 12. VIII. na Glaziji: ob 15.30 Olimp: Kladiivar (mladina) ob 17.00 reprezentanca Slovenije: Kladiivar Slovenske Konjice ob 11.00 — Okrajno pivalno prvenstvo Partizana Braslavo ob 15.00 — Proslava 50-letnice telovadnega društva z javnim nastopom društva Partizan

rami vse do zadnjega kroga. Dobrih 500 m pred ciljem je Vipotnik krenil v napad in pričel z ostrim finišem. Trenutno se je odleplil svojemu spremljevalcu, vendar nekako 200 m pred ciljem je Murat zopet bil v njegovi višini in ga na ovinku skušal prehiteti. Vipotnik je uspešno odbil tudi ta napad in se s silovitim finišem blizal cilju. Nekako 50 m pred ciljem pa je Vipotnik napravil veliko napako, ki jo morda povprečni gledalci niso opazili. Ozrl se je nazaj in pogledal, kje je njegov nasprotnik. Takšni gibi so v tekih usodni in njegov veliki nasprotnik Murat je v naslednjem trenutku še v ostrejšem finišu v zadnjem hipu šel mimo njega in mu iztrgal skorajda že dobljeno zmago. Če govorimo, da je tek na 1500 m bil najlepša disciplina na tem dvoboju, potem lahko trdimo, da je najbolj razburljivo bilo tekmovalje v metu krogla, predzadnji disciplini, ki je bila odločilna za končnega zmagovalca. Slovenci smo potrebovali poleg prvega mesta še vsaj tretje, da bi po eventualni zmagi štafete slavili zaslužen moštveno zmago. Penku je bila zmaga zagotovljena, saj je bil za cel meter boljši od svojih nasprotnikov. Vračar je v 5. metu s 14.10 bil na 2. mestu, Golec in Bezjak pa z meti pod 14 m na zadnjih dveh mestih. Tekmovalci so imeli še zadnji met. Kot prvi je nastopil Golec, ki se je izredno dobro koncentriral in krogla je poletela čez 14 m — 14.03! Ze je zavladalo veselje med tekmovalci in gledalci. Kot zadnji je nastopil še Bezjak (Hrvaška) in tudi ta je prekosil samega sebe, saj je krogla poletela na 14.28 m. Hura klicii hrvaških reprezentantov so že oznanjali zmago hrvaške ekipe...

Podrobne rezultate smo že čitali v dnevem časopisu. Poleg navedenih nam je še omenimo, da je Male na 5.000 m dal celega moza in je dosegel doslej svoj najboljši čas s 15:13,0, da sta bila odlična Golec in Peterka v metu diska z dvojno zmago (46,42 in 45,45 m), da sta slavila dvojno zmago na 400 m Zupančič in Kopitar M. (50,9 in 51,2), da je v metu kopja zopet zmagal Kopitar Jože s 67,50 m, da je v teku na 800 m bil odlični Cajhen z 1:57,2 (čeprav je bil četrti) itd. Izven dvoboja sta bili dve disciplini. Tek na 800 m ženske ni bil zanimiv po medsebojnih borbah tekmovalk, kajti Slamnikova se je borila sama s štoparicami za nov jugoslovanski rekord na tej progi, ki ga ji je v začetku sezone tako upričakovano iztrgala v rok Knez Marija (Odrad). Daleč pred ostalimi tekmovalkami je bila Ančka Slamnik. Prvi krog je pretekla v 65 sekundah in vsi smo pričakovali, da bo padel rekord, seveda, če v drugem krogu zopet ne bo preveč popustila. Tako se je borila sama s seboj in s protivno. Ob prihodu na cilj je 5 štoparic kazalo čas 2:14,1, nov jugoslovanski rekord na tej progi, vsega za 6 desetink sekunde boljši od prejšnjega! Vsa srečna je bila Slamnikova ob tej novici, saj je bil njen znoj končno le bogato poplačan z lepo zmago in ponovnim vpisom njenega imena v listo jugoslovanskih rekorderjev. V teku na 1000 m, kjer so nastopili mladinci, je Naraks (Kladiivar) zmagal s časom 2:45,0 pred Gajskim iz Zagreba 2:45,6 in Banom 2:46,0.

Takšen je bil letošnji memorial Ferda Skoka, bogat na lepih atletskih borbah in tudi na kvalitetnih rezultatih. Edina senčna stran, ki je močno vplivala tudi na končno razpoloženje gledalcev, je bil pač nesrečen in nepotreben poraz slovenske reprezentance, ki bi se nam ob boljših pripravah s strani AZS lahko izognili.

CELJSKI TEDNIK

V VSAKO HIŠO!

Predsednik AD Kladiivar tov. Edo Gole

RAZPIS ŠTIPENDIJ

OKRAJNI LJUDSKI ODBOR CELJE RAZPISUJE ZA ŠOLSKO LETO 1956-57 ŠTIPENDIJE ZA NASLEDNJE ŠOLE

- 1. Višja šola za socialne delavce 5
2. Višja šola za medicinske sestre 3
3. Višja šola za fizioterapevte 2
4. Medicinska fakulteta: a) splošna praksa b) preventiva 2 3
5. Stomatološka fakulteta 5
6. Farmaceutvska fakulteta 2
7. Sanitarni kemiki 1
8. Srednja šola za medicinske sestre 3
9. Zobotehnična srednja šola 2
10. Srednja farmaceutvska šola 2
11. Srednja šola za otroške negovalke 2
12. Šola za bolničarje (3 ženske 1 moški) 4
13. Babiška šola 2
14. Šola za zobne instrumentarke 2
15. Višja pedagoška šola: a) matematika — fizika 3 b) slovenščina — srbohrvaščina 2 c) angleščina — slovenščina 1 d) nemščina — srbohrvaščina 1 e) kemija fizika 1 f) zgodovina — zemljepis 1 g) defektologija — ortopedagogika 2
16. Višja šola za telesno vzgojo 2
17. Prirodoslovno-matematična fakulteta: a) matematika 2 b) fizika 2 c) geografija 1 d) pedagogika 2 e) psihologija 1 f) slavistika 1 g) germanistika 1
18. Učiteljsiše 5
19. Srednja vzgojiteljska šola 2
20. Fakulteta za geodezijo 1
21. Tehnična fakulteta 1
22. Srednja kmetijska šola 1
23. Pravna fakulteta 2
24. Administrativna šola 2
25. Ekonomska srednja šola 3

K prošnji za štipendijo je priložiti potrdilo o premoženjskem stanju, o otroškem dodatku in prepis zadnjega šolskega spričevala, odnosno potrdilo o opravljenih izpitih ter priporočilo mladinske organizacije. Prošnje kolkuje z din 180,— državne takse in din 95,— okrajne takse. Rok za vlaganje prošnje je do vključno 31. avgusta 1956. Prosilci, ki so že vložili prošnje brez potrdila o otroškem dodatku, morajo potrdilo naknadno predložiti — tudi v primeru, da otroškega dodatka ne prejemajo.

KOMISIJA ZA PODELJEVANJE ŠTIPENDIJ PRI OLO CELJE